

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד רונית עמיאל, עו"ד נסים מרום ועו"ד מיטל אילן

נגד

הנאשם: משה קצב

ע"י ב"כ עו"ד אביגדור פלדמן, עו"ד ציון אמיר ועו"ד אבי לביא

ת ק צ י ר

(תקציר הכרעת הדין מהווה תמצות האישומים, העובדות והמסקנות המשפטיות. ככל שפרט מתקציר זה עומד בסתירה לאמור בהכרעת הדין, מחייב האמור בהכרעת הדין)

ביום 19.3.09 הגישה המדינה נגד הנאשם מי שהיה נשיאה השמיני של מדינת ישראל, כתב אישום חמור בו מיוחסות לו עבירות אונס, מעשים מגונים, הטרדה מינית, שיבוש מהלכי משפט והטרדת עד. לאחר 64 ישיבות בית משפט שתועדו ב- 7792 עמודי פרוטוקול, ולאחר הגשת מאות מוצגים, וסיכומים המשתרעים על מאות עמודים – נתכנסו על מנת להכריע בדינו של הנאשם.

כתב האישום

כתב האישום מייחס לנאשם עבירות מין שביצע בשלוש נשים שהיו כפופות למרותו במהלך תפקידיו הציבוריים, אם כשר התיירות ואם כנשיא המדינה. באישום הראשון, המתייחס לתקופת כהונתו של הנאשם כשר התיירות, מיוחסות לנאשם שתי עבירות אינוס בשתי הזדמנויות שונות וכן עבירת מעשה מגונה בכוח. באישומים השני, השלישי והרביעי, המתייחסים לתקופת כהונתו של הנאשם כנשיא המדינה, מיוחסות לנאשם עבירות הטרדה מינית, מעשים מגונים וכן הטרדת עד ושיבוש מהלכי משפט.

גלגולו של כתב האישום

הולדתו של כתב האישום שבפנינו בהזמנת הנאשם את היועץ המשפטי לממשלה לפגישה עמו, בה הלין על כי הוא נסחט ע"י המתלוננת א' מבית הנשיא, תלונה שבעקבותיה הורה היועמ"ש על פתיחת חקירה. בחודש ינואר 2007 הודע לנאשם כי היועץ המשפטי לממשלה שוקל להעמידו לדין בגין 4 פרשיות: האחת- המתלוננת א' מבית הנשיא, השניה- המתלוננת א' ממשרד התיירות, שתיהן בעבירות אינוס, וכן 2 פרשיות מינוריות יותר הקשורות למתלוננות נוספות, ה- ו- ל' מבית הנשיא ועניינן מעשה מגונה, הטרדה מינית ושיבוש מהלכי משפט.

בחודש אפריל 2007 הוכנה טיוטת כתב אישום בו יוחסו לנאשם העבירות בארבע הפרשיות הנ"ל.	1
	2
בחודש מאי 2007 התקיים שימוע, שלאחריו, החליטה הפרקליטות לגנוז את תלונתה של א' מבית הנשיא	3
בהנמקה "חוסר ראיות מספיקות".	4
	5
באשר למתלוננת ממשרד התיירות, סברה הפרקליטות כי הסיכוי להוכיח בעניינה בעילה בהסכמה תוך ניצול	6
מרות וכן מעשים מגונים תוך ניצול מרות - היה טוב למדי, אך דא עקא שעבירות אלו התיישנו, ומנגד-	7
עבירת האונס, האלטרנטיבה האחרת, חייבה הוכחת אלמנטים מחמירים יותר, אשר לדעת הפרקליטות, היה	8
צפוי קושי ממשי בהוכחתם.	9
	10
ביום 28.6.07 נחתם בין היועץ המשפטי לממשלה לבין הנאשם הסדר טיעון לפיו יוגש כנגד הנאשם כתב	11
אישום בו תיוחס לו עבירת מעשה מגונה שלא בהסכמה עקב הפעלת אמצעי לחץ - בעניין המתלוננת א'	12
ממשרד התיירות, ועבירת הטרדה מינית והטרדת עד - בעניין המתלוננת ל' מבית הנשיא. הוסכם כי הנאשם	13
יודה, יורשע ויתפטר מתפקידו כנשיא. הסדר הטיעון אף כלל הסכמה עונשית לפיה יוטל על הנאשם מאסר	14
על תנאי והוא יחוייב בתשלום פיצויים למתלוננות בשיעורים מוסכמים.	15
כתב האישום אכן הוגש כמוסכם לביהמ"ש השלום בירושלים.	16
מיד לאחר פרסום דבר ההסדר הוגשו כנגדו, או כנגד חלקים ממנו, שש עתירות לבג"ץ (להלן: "בג"צ	17
פלונית").	18
בפסק הדין שניתן ע"י בית המשפט העליון ביום 26.2.08, נדחו העתירות.	19
בשוך הסערה- נותר הסדר הטיעון על כנו, אלא שאז טרף הנאשם את הקלפים והפך את הקערה על פיה.	20
בישיבת ביהמ"ש השלום בירושלים מיום 8.4.08, בה אמור היה הנאשם, לפי המוסכם, להודות באישומים	21
נגדו, הודיעו פרקליטיו במפתיע כי הנאשם חזר בו מן ההסדר.	22
כפועל יוצא ולאור בקשת הפרקליטות, בוטל כתב האישום.	23
	24
ביום 19.3.2009 הוגש לבית המשפט המחוזי בת"א כתב האישום שבפנינו, הערוך לפי מתכונת טיוטת כתב	25
האישום המקורית משנת 2007, למעט עבירת האונס שיוחסה לנאשם בעניין המתלוננת א' מבית הנשיא.	26
	27
<u>לטענת ההגנה מן הצדק</u>	28
מטבע הדברים התייחסנו בראשונה לטענה מקדמית, שהושמעה אמנם ע"י הנאשם בסוף ההליך, ושעניינה	29
הגנה מן הצדק.	30
	31
הנאשם טוען כי ללא קשר לטענותיו המהותיות לגופם של האישומים, ובמנותק מחפותו, יש להורות על	32
ביטול כתב האישום נגדו מטעמים של צדק.	33
את הפגיעה בצדק רואה הנאשם במספר מוקדים מרכזיים: מסע השיסוי והשנאה, כך לדבריו, שניהלה כנגדו	34
התקשורת ואשר הוקיעה אותו ברבים כאנס בטרם משפט, הדלפות מגמתיות שיצאו מעם המשטרה,	35
הפרקליטות והיועמ"ש ואשר גרמו לדעה קדומה כנגדו בציבור, ראיונות בתקשורת שנתנו המתלוננות ועדים	36
במשפט, התבטאויות היועמ"ש אשר חרף את דינו לשבט עוד בטרם הוגש כנגדו כתב אישום וכן זיהום ההליך	37
המשפטי. את האדן המרכזי, לטענתו, רואה הנאשם בדיבורה של הפרקליטות בשני קולות; הקול האחד-	38

1 נשמע מפיה עת טענה בפני ביהמ"ש העליון, בהגינה על הסדר הטיעון, כי לא קיימת הסתברות להרשעת
 2 הנאשם בעבירת אונס לאור מכשולים ראייתיים ובעיית אמינות, והקול שני - עת הגישה נגדו כתב אישום
 3 חמור בעבירות אונס, וטענה בלהט במסגרת התיק הנוכחי, כי המתלוננות ראויות לכל אמון וכי הראיות
 4 מבססות את אשמת הנאשם מעבר לכל ספק סביר.
 5
 6 בכרך מיוחד שהקדישו הסנגורים לטענת ההגנה מן הצדק, נמנים בהרחבה הפרסומים המשמיצים שיצאו
 7 כנגד הנאשם, אשר הכריזו עליו כאנס, בטרם משפט. לטענת הנאשם, עוצמת הפרסומים, היקפם, חומרתם
 8 ותדירותם לא הותירו לו כל סיכוי, והוא הוקע בציבור, כעבריון מין סדרתי.
 9 בטיעון זה התפרץ הנאשם לדלת פתוחה, שהרי בעניינו אכן נחצה הגבול באופן חסר תקדים, לאור משפט
 10 השדה שנערך לו בבית המשפט של התקשורת. לכאורה, אכן מדובר בפגיעה קשה בהליך עשיית הצדק
 11 המחייבת הוקעתה על דרך בחינת האפשרות לביטולו של כתב האישום. אמרנו לכאורה, ולא בכדי, וזאת על
 12 רקע התנהגות מקבילה של הנאשם ובאי כוחו, אשר אף הם לא התנזרו מכלי התקשורת, לא הדירו רגליהם
 13 מאולפן טלוויזיה זה או אחר, אלא החזירו מלחמה השערה בה התייחסו לראיות כאלו ואחרות ולעדויות
 14 המוכיחות, לשיטתם, את חפות הנאשם, אף הביעו, בין היתר, בקורת חריפה לא פחות על המתלוננות ועל
 15 אופיו.
 16 אין מדובר, איפוא, במסע פרסום חד צדדי כנגד הנאשם. אין מדובר במתקפה בה היה מצוי הנאשם במצב של
 17 חוסר אונים, שכן הנאשם הצטרף למערך הפרסומים וההשמצות ונטל בו חלק פעיל.
 18 דוגמא להיגררות הנאשם למערכה, שעתה הוא יוצא נגדה, ניתן לראות בנאום שנשא במסיבת עיתונאים
 19 שנערכה ביוזמתו ביום 12.3.2009, בו התגולל על המתלוננות ופירט את מעלליהן, הכל בטלוויזיה בשידור חי
 20 לעיניהם של כלל הצופים. אין מדובר בכשל חד פעמי שניתן לייחסו לזעם ולתסכול שנצטברו בלבו כתוצאה
 21 מהמסע התקשורתי שהתנהל נגדו, אלא בשורת צעדי פרסום נגדיים שנקט הנאשם באופן מתמשך, אם
 22 במישרין ואם בעקיפין. משכך הם פני הדברים, ומשהנאשם עצמו נכנס לזירה, הרי עם כל הביקורת שיש לנו
 23 ביחס להתנהלות התקשורתית בעניינו, הנאשם, שחבר לה, לא יוכל להיוושע מכך.
 24
 25 באותה מידה איננו מתעלמים מהביקורת שמתחה ההגנה על היועמ"ש, אשר לגביו נטען, כי מצא לנכון
 26 להביע בפומבי את דעתו האישית על אשמתו של הנאשם, עוד בטרם הוחלט על הגשת כתב האישום, וזאת
 27 במסגרת ראיונות בטלוויזיה, בהם אמר כי אינו סבור שמדובר בעלילה וכי מדובר בעבריינות מין סדרתית.
 28 בית המשפט העליון כבר הביע דעתו בכל הנוגע לאמירות אלו, ומשכך לא נוסף דבר בעניין.
 29 הגם שמדובר בתקלה מצערת, אין אנו סבורים כי מדובר בפגם כה חמור אשר יש בו לפגוע בזכותו של
 30 הנאשם להליך הוגן, הוא אף אינו פוגע באופן מהותי בהגינות ובצדק.
 31
 32 טרונייתו המרכזית של הנאשם בסוגיית ההגנה מן הצדק, מתמקדת, כאמור, בטענה בדבר השינוי הקיצוני
 33 שחל בעמדת היועמ"ש, כאשר מחד גיסא- הגן על הסדר הטיעון בדיון שהתקיים בבית המשפט העליון בבג"צ
 34 פלונית, ומאידך גיסא- הגיש נגדו כתב אישום חמור הכולל, בין היתר, שתי עבירות אינוס ומעשה מגונה בכח.
 35 הנאשם תמך כיצד זה יתכן שבבית המשפט העליון טענה המדינה כי סיכוי ההרשעה בעבירת האינוס הינם
 36 קלושים וסיכויי הזיכוי הינם גבוהים, ואמרה:
 37 **"אם מגישים על אינוס זה נופל...מה עושים הולכים על הקשה, עם זיכוי פוטנציאלי ברמה לא פשוטה.**
 38 **בצד אחד יש סיכויי הרשעה ובצד שני סיכויי הזיכוי, כאשר סיכויי הרשעה הם קלושים, אז סיכויי הזיכוי**
 39 **גבוהים..."** (פרוטוקול מיום 25.7.07 נ/1ה) ואילו עתה היא משנה את עורה מן הקצה אל הקצה.

1 נטען כי "דיבור בשני קולות" כמו גם טיעון "דבר והיפוכו" אינו מצב נסבל מבחינה משפטית, והוא פוגע
2 באופן קשה בהגינות ובטוהר ההליך השיפוטי.

3 העיקרון המשפטי עליו נסמכת טענת הנאשם אינו שנוי כלל במחלוקת, אלא שיישומו במקרה שלפנינו, הינו
4 בעייתי.

5 עיון בתשובת המדינה בבג"ץ פלונית, בעיקרי הטיעון מטעמה ובפרוטוקולים המתעדים את הדיונים בבית
6 המשפט העליון, מעלה באופן הברור ביותר, ואשר אינו אמור להיות נתון לפרשנויות, כי היועמ"ש וצוות
7 הפרקליטים לא סברו מעולם כי הנאשם חף מפשע, או כי הוא דובר אמת, או כי תלונת המתלוננת אי' ממשרד
8 התיירות מקורה בעלילה. ההיפך הוא הנכון. המדינה דחתה בשתי ידיים כבר בשלב הראשוני את הכחשתו
9 הגורפת של הנאשם בדבר קיום מגעים מיניים עם הכפופות לו, וסברה כי אלו נתקיימו גם נתקיימו. גם ערב
10 השימוע וגם עובר לחתימת הסדר הטיעון סברה המדינה "שנראה היה, על סמך החומר, כי הנשיא היה
11 מעורב בעבירות מין שונות" (התשובה לבג"ץ- נ1/א, סעיף 15), וכי: "מכלול חומר הראיות שנאסף, לרבות
12 בעניינים שהתישנו, יצרו תחושה חזקה ותמונה ראייתית לפיה יש דברים בגו, ושההתנהלות של קצב משך
13 השנים, במסגרת תפקידו הציבוריים השונים, הייתה כרוכה בביצוע עבירות מין... כי הנאשם ביצע לאורך
14 השנים שורה של מעשים פסולים וכי גרעין הסיפור אינו של עלילה" (שם בסעיפים 23,24).

15

16 ההתלבטות, כפי שהיא עולה מטיעוני המדינה, בכל הנוגע למתלוננת אי' ממשרד התיירות, התמקדה בשאלה
17 האם ניתן להגיש בעניינה כתב אישום בגין מעשי אינוס ממש שנעשו תוך שימוש בכוח, או שמא עסקינן "רק"
18 בבעילה בהסכמה תוך ניצול יחסי המרות, עבירה שביחס למתלוננת ממשרד התיירות התיישנה זה מכבר.
19

20 המדינה סברה כי אם תבחר להגיש את כתב האישום בעבירות אינוס, היא עשויה להיתקל בקשיים
21 ראייתיים, ואי לכך, וכעולה מתשובתה בבג"ץ פלונית, הסכימה להצעת ההסדר, שיתרונה היה נעוץ בהודיית
22 הנאשם ובהרשעתו המיידית בעבירות מין, הגם קלות יותר, ובהסכמה על התפטרותו המיידית והרחקתו
23 מהזירה הציבורית.

24 הפניותיה הסלקטיביות של ההגנה לאמירות מסוימות מטיעוני המדינה במסגרת הדיון בבג"ץ פלונית, אינן
25 מצביעות, בניגוד לנטען, על שינוי קיצוני שחל בעמדת התביעה. הן יכולות להוות אולי מענה אפשרי לשינוי
26 הקיצוני שחל דווקא בעמדת הנאשם, שחזר בו מהסדר טיעון מקל למדי.

27 יש רגליים לסברה כי הסיבה לשינוי נעוצה בהערכה, שלימים יסתבר שהייתה שגויה, כי לאור טענות המדינה
28 בבג"ץ פלונית, הרי בהעדר הסדר, התיק כנגד הנאשם ייסגר.

29 אמירות ב"כ המדינה: "נשאר מצב שאפשר להגיש על אונס או כמעט על כלום. כל העבירות פחות מאונס
30 התיישנו... אם מגישים על אינוס, זה נופל, כי אשר נופל ולכן הכל או לא כלום" (נ1/ה' עמודים 4,5)

31 (ההדגשות שלנו) וכן האמירה:

32 "התלבטנו בין אונס ובין לא כלום... הברירה היתה בין להגיש כתב אישום של שני מעשי אונס, לבין
33 לסגור... פתאום הגיעה ההצעה של הסדר טיעון וחשבנו שזה פתרון" (שם, עמוד 11) - עשויות היו לטעת בלב
34 שומעיהן תקוות שווא לפיה בהעדר הסדר, יימוג האישום כעשן כלה.

35 מי שהסיק, אם אכן הסיק, בהסתמך על דברים אלו, שאם הנאשם יחזור בו מהסדר הטיעון, תישאר המדינה
36 חשופה ונטולת תחמושת ותאלץ לסגור את התיק, טעה.

37
38
39

1 בקובלו על דיבור המדינה בשני קולות, מפנה הנאשם גם לשוני בפרשנויות שניתנו ע"י הפרקליטות למכתב
2 שכתבה המתלוננת ממשרד התיירות ואשר לימים יכונה "מכתב השנה טובה". בעוד שבמסגרת הדיון בבג"ץ
3 טענה המדינה כי "זה מכתב אהבה", נאמר בסיכומי התביעה כי "מכתב השנה טובה איננו מכתב אהבה,
4 אלא מכתב תחנונים".

5
6 בבואנו לבחון את השוני בין שתי הגרסאות, ויש אכן שוני, יש לזכור כי מחוגי השעון לא עצרו מלכת וכי שתי
7 האמירות נאמרו במועדים שונים. דברים התרחשו בפרק הזמן שחלף בין הדיון בבג"ץ פלונית לבין מועד
8 הגשת הסיכומים. בפרק זמן זה התנהל המשפט. נשמעו עדויות, הוגשו ראיות, נשמעו הסברים, ראיות
9 השתלבו זו בזו או סתרו זו את זו, ומכל מקום, חומר החקירה הגולמי ערב משפט, עבר את כור ההיתוך של
10 דיני הקבילות, הרלבנטיות והחקירות הנגדיות, וההתבוננות על ראייה כזו או אחרת, נעשתה מזווית שונה,
11 עדכנית יותר מבחינת הזמן, ומבוססת יותר מבחינת השתלבותה, אם אכן, במכלול.

12
13 הדברים שהיו עד עתה עלי כתב בלבד, קיבלו רוח חיים ונופך מוחשי. השאלות, התהיות והפרשנויות - הפכו
14 לעובדות. ההתרשמות לא קפאה על מקומה, אלא שינתה פניה בהתאם לשינויים שהזמן שחלף הביא עמו.
15 יתרה מזו, בפרק הזמן שחלף נתגלו ראיות חדשות התומכות בגרסת המתלוננת ממשרד התיירות ואשר לא
16 היו ידועות למדינה בזמן השימוע. כוונתנו בעיקר לתרשומת מפי המתלוננת ממשרד התיירות המופיעה ביומן
17 המרכז לנפגעות תקיפה מינית ולתרשומת שערך עו"ד בן טובים מפיה למחרת פיטוריה ע"י הנאשם. תפנית
18 בעלת חשיבות מיוחדת התרחשה עת הוברר במהלך המשפט כי השיחות המוקלטות בהן נשמעת המתלוננת
19 מבקשת עבודה בבית הנשיא הינן ערוכות, "מבושלות" ותלושות מן ההקשר הכולל בהיותן אך חלק מזערי
20 מתוך עשרות שיחות שהוקלטו על קלטות שנעלמו מעבר לים. הפרקליטות שהחזיקה בעת ההיא רק בתמלול
21 מודפס, לא ידעה זאת.

22 זהו הסיכון שנאשם לוקח על עצמו בהחליטו לדחות הצעת הסדר ולנהל משפט. לעיתים הצעד אכן מוכיח את
23 עצמו, והעדויות הכתובות מתגלות ככלי ריק בהישמען מפי העדים, ולעיתים מתברר כי מדובר בהימור כושל.

24
25 זאת ועוד, טענתו של הנאשם בדבר דיבור בשני קולות הייתה זוכה לאוזן קשובה, לו המדינה הייתה זו
26 שחזרה בה מהסדר הטיעון, שאז אז יכול היה הנאשם לטעון כי נפגעה יכולתו להוכיח את חפותו, לאחר
27 שכבר הודה בכתובים בביצוע עבירות מין, שכן הרושם שנתר מן ההודיה הוא בל יימחה וכי לא ניתן להחזיר
28 את הגלגל אחורנית.

29 בענייננו הדברים הפוכים. הנאשם הוא שהציע את הסדר הטיעון, המדינה התלבטה וקיבלה אותו, אף הגנה
30 עליו בבית המשפט בבג"ץ פלונית. אחר הדברים האלה, לא זו בלבד שהנאשם טרף את הקלפים וחזר בו מן
31 ההסדר, אלא שעתה הוא מנסה לכבול את ידי המדינה ולצמצם את כתב האישום למתחם ההסדר, שהוא
32 בעצמו הפר.

33
34 יתרה מכך, אם עסקינן בדיבור בשני קולות, הרי שלטעמנו, מפי הנאשם הוא בא.
35 במהלך הודעותיו במשטרה, כמו גם בעדותו בבית המשפט, הכחיש הנאשם מכל וכל קיום יחסי מין עם
36 המתלוננת. לא היו דברים מעולם, טען, עלילה שפלה וזדונית זעק.
37 והנה, מסיכומי ההגנה עולה טענת הגנה עובדתית חילופית, ולפיה יתכן אמנם כי נתקיימו יחסי מין בין
38 הנאשם לבין המתלוננת, אולם הללו נתקיימו בהסכמתה המלאה, וללא שימוש בכוח.

טענה זו אמנם לא באה מפני הנאשם עצמו, שחזר וטען כי לא היו דברים מעולם, אלא נשזרה ע"י סנגוריו לכל אורך המשפט ברמזים, מקצתם דקים ומקצתם עבים, שלעיתים ניתן היה להבחין בהם רק בדיעבד, הגם שסביר להניח כי נשתלו מתוך מחשבה תחילה.
מיהו, איפוא, הדובר בשני קולות?
אנו דוחים את טענת הנאשם לפיה יש לבטל את כתב האישום נגדו מטעמים של הגנה מן הצדק.

האישום הראשון

האישום הראשון מתייחס לתקופת עבודתו של הנאשם כשר התיירות ולמתלוננת א' ששימשה בתפקיד בכיר בלשכתו בתקופה הרלוונטית (להלן: "המתלוננת א'" ו/או "א").

באישום זה ייחסה המאשימה לנאשם ביצועה של עבירת אונס ב-א' בשתי הזדמנויות: האחת – בלשכת הנאשם בתל אביב בחודש אפריל 1998 (להלן: "האירוע בלשכה בתל אביב") והשניה – במלון פלאזה בירושלים, ביום 17.6.1998 (להלן: "האירוע במלון"), שתיהן לפי החלופה שבסעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), כנוסחו בעת ביצוע המעשים. כן מיוחסת לנאשם עבירת מעשה מגונה בכוח, שבוצעה, על פי הנטען, בדירת המתלוננת א' (להלן: "האירוע בדירה"), לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק, אף זאת כנוסחו בעת הרלוונטית.

כן מפורטת בכתב האישום שורה ארוכה של מעשי הטרדה מינית שבוצעו ב-א', הן במלל והן במעשה, אם כי ללא סעיף אישום בצידם וזאת, ככל הנראה מפאת התיישנות.

הנאשם הכחיש מכל וכל את הנטען בכתב האישום וטען כי לא היו דברים מעולם. לגרסתו, מדובר בעלילה שפלה וזדונית שרקמה נגדו א' כנקמה על פיטוריה. הנאשם טען כי לא היה כלל בלשכה בת"א ביום הנטען, כי לא שהה כלל במלון פלאזה, אף לא ביקר בדירת המתלוננת, וממילא לא עשה את המעשים המיוחסים לו.

בטרם נפנה לראיות, נתייחס לטענת הנאשם בדבר כבישת עדותה של המתלוננת א' ומסירתה בשלבים ובאופן הדרגתי.

נטען כי בהודעתה הראשונה סיפרה א' רק על אירועים של הטרדה מינית, כאשר את מעשה האונס בלשכה תיארה, לכל היותר, כמעשה מגונה בכוח. בהמשך, ולאחר שנפגשה עם אחרים, ש"זיהמו" את עדותה, ולאחר שקראה בעיתונות תיאורי מתלוננות אחרות, היא חרפה את עדותה ואימצה לעצמה תיאורים אלו. כך סיפרה שבאירוע בלשכה התבצע בה אונס, ובחלוף תקופה של כשבעה חודשים ויותר, היא הוסיפה מעשה אונס נוסף שבוצע בה, לטענתה, בבית המלון.

לטענת ההגנה, מאופי ההודעות יש להסיק כי אירועי האונס לא היו ולא נבראו, וכי א' אימצה לעצמה תיאורים שהופיעו בתקשורת, אף שוכנעה על ידי אחרים להחריף את גרסתה ולהעצים את האירועים לכדי אונס.

מנגד, טענה התביעה כי מדובר בגרסה מתפתחת, החושפת טפח אחר טפח בדרך האופיינית לנפגעות תקיפה מינית אשר כבשו את עדותן במשך תקופה לא קצרה, ואשר אין בה כל דבר יוצא דופן.

1 אין חולק כי בהודעתה הראשונה, כש-א' מספרת על האירוע בלשכה, היא משווה לו צביון של מעשה מגונה
2 בכוח, וכי רק בחקירתה השניה היא מספרת כי המעשה הסלים לכדי חדירה. אין גם חולק כי על אירוע
3 האונס במלון סיפרה א' לחוקריה רק בחקירתה השביעית.
4 אף על פי כן, אין באמור לעיל כדי להחשיד את א' בעלילה שזה מקרוב באה, שכן הוכח כי א' סיפרה הן על
5 האונס בלשכה והן על האונס במלון לח"כ שלי יחימוביץ, כבר בפגישה שהתקיימה ביניהן במועד כלשהו שבין
6 החקירה הראשונה לבין החקירה השניה.
7 צפיה בקלטות החקירה מעלה בבירור את התלבטויותיה של א' האם לספר את האמת או את כל האמת,
8 ובמהלך החקירה, משהיא נשאלת על קיומו של אונס נוסף, היא אינה עונה בשלילה, אלא מותירה פתח לשוב
9 ולדון בנושא בשלב מאוחר יותר.
10 מהדיאלוג המתנהל בינה לבין החוקרים בשאלה אם האירוע בלשכה נסתיים בחדירה, ניתן ללמוד כי א'
11 מצויה במצוקה ומתלבטת אם לחשוף את כל האמת או רק את חלקה. מחד גיסא, היא לא רוצה לאשר
12 קיומה של חדירה, מחמת המשמעות הנלוות מאישור עובדה זו על חייה, במיוחד שעה שנכון לאותו מועד,
13 בעלה ובני משפחתה לא ידעו על כך דבר, ומאידך גיסא, היא לא רוצה להכחיש שהיתה חדירה, ולפטור את
14 הנאשם מעונש, ולפיכך היא נמנעת ממתן תשובה חד משמעית, כפי שהסבירה בהודעתה:
15 **"אני פחדתי שתדליפו, אני חשתי מזה, חששתי שזה יגיע לבעלי, זה לא נעים אם תדע שמישהו אנס את**
16 **אשתך בעבר, ומצד שני לא רציתי להגיד סתם משהו אחר שהוא לא נכון ושישתמע שהוא לא עשה מה**
17 **שעשה. היה לי קשה אז. אמרתי אין תגובה, לא אמרתי שלא קרה".**
18
19 תהליך החשיפה ההדרגתי לאחר כבישה ממושכת הינו תהליך מוכר וידוע, ואינו אופייני רק ל-א'.
20 על התנהגות דומה להתנהגותה של א' נאמר ב-ע"פ 5582/09 פלוני נ' מדינת ישראל:
21 **"במצב הדברים הרגיל, בית המשפט מייחס משקל מיוחד לגרסאות הראשונות של העד במשטרה. אך**
22 **בעבירות מין, ובעיקר עבירות מין במשפחה, בית המשפט מודע לכך שהגרסאות הראשונות של קורבנות**
23 **עבירות מין הן לעיתים לקוניות, חושפות טפח ומסתירות טפחיים. ראו שולמית אלמוג "טראומה, נרטיב**
24 **ומשפט" ספר דורנר 7, 16-18 (2009), שם עומדת המחברת על הסיפורים המשתנים של נפגעות עבירות**
25 **מין ועל כך שבגרסה הראשונה שמספרת אישה על אירוע טראומטי, יש נטיה למזער את האירוע ככל**
26 **שניתן תוך מסירת "גרסה מרוככת, עמומה ומאופקת, לעתים אפילו מעוותת, של האירועים הכאובים".**
27 **הכלל הוא שאין בחשיפה ההדרגתית של הדברים כדי לפגום במהימנות ובאמינות של קורבן העבירה..."**
28 (פס"ד מיום 20.10.10).
29
30 אנו מקבלים את הסבריה של א' באשר למסירת המידע טיפין-טיפין ובאופן הדרגתי. מקובל עלינו כי א'
31 חששה פן, כתוצאה מהדלפות, ייוודע הדבר לבעלה, שלא היה מודע כלל לפגיעה בה. א' גם חששה מתגובת
32 הסביבה וחשה רגשי אשם מכיוון שלא למדה את הלקח לאחר האירוע הראשון, והסכימה לחבור לנאשם
33 בבית המלון בירושלים, אף לעלות לחדרו. אנו סבורים כי אין בחשיפה ההדרגתית של הדברים על ידי א' כדי
34 לפגום במהימנותה ובאמינותה.
35
36 ולגופם של אישומים:
37 מטבע הדברים, ראתה התביעה בעדותה של א' ראיה מרכזית ומכרעת להוכחת האישומים.
38 כפי שנראה להלן, חוזקה עדותה של א' במספר מערכי חיזוק:

- 1 המערך האחד – שורת עדים שהעידו על התבטאויות שונות ששמעו מפיה של א' בהן סיפרה על הטרדתה
 2 ותקיפתה המינית על ידי הנאשם, כאשר ההתבטאויות נעשות ציר הזמן שבין מועד ק. רות האירועים לבין
 3 מועד פיצוץ הפרשיה, השוללות עלילה שזה מקרוב באה.
- 4 המערך המחזק הנוסף מתבטא בשרשרת ראיות אובייקטיביות חיצוניות שנוצרו בזמן אמת והמתעדות
 5 תלונות מפי א' על מעשים מיניים שעשה בה הנאשם במועדים הנתענים.
- 6 המערך המחזק השלישי מתבטא בעדויות בדבר "שיטה" ו/או "מעשים דומים" שבאו מפיהן של מתלוננות
 7 נוספות, שתלונתן התיישנה, ואשר סיפרו על חוויות דומות לאלו של א', אותן חוו עת עבדו בכפיפות לנאשם.
 8 וזוהי תמצית עדותה של א' בבית המשפט:
- 9 **האירוע בדירה** - לאחר שנודע לנאשם כי היא מתגוררת בגפה, הזמין עצמו אליה. היא התחמקה בתירוצים
 10 שונים, אך בסופו של דבר הביקור יצא אל הפועל. בהגיעם לדירה ביצע בה מעשה מגונה, עת הושיט ידו
 11 לחזה, וכדבריה:
- 12 "הוא התחיל להתקרב אלי, ולנסות להצמיד את היד שלו לחזה שלי, בקיצור...אני הולכת אחורה... עד
 13 שנתקעתי בארון... לא היה לי לאן לברוח...אני עם הגב לארון והוא נצמד אלי והכניס את היד שלו לחזה ואז
 14 הדפתי אותו... אני הודפת אותו... לא עודף כוח, לא בעיטה, לא בעיטה... פשוט הדפתי... הדפתי אותו עם
 15 הידיים. דחפתי אותו עם הידיים." (עמ' 1973-1972 לפרוטוקול).
- 16
- 17 **האירוע בלשכה** – אירוע זה התרחש לגרסת א', כשלושה-ארבעה חודשים לאחר תחילת עבודתה, לאחר תום
 18 אירוע המוני כלשהו שהתקיים בגני התערוכה או בפארק אחר. א' חושבת כי המדובר באירוע של העדה
 19 ואיך נית, שעם סיומו אמר לה הנאשם כי "שכח משהו" במשרד בתל אביב וביקש שתתלווה אליו.
 20 משנכנסו למשרד, כך אירע:
- 21 א' התיישבה על אחד הכיסאות, הנאשם התיישב לידה והחל לגעת בה. בין השניים התפתח מאבק כשהנאשם
 22 מושך את מכנסיה למטה והיא שבה ומושכת אותם כלפי מעלה. בשלב מסוים מצאה עצמה א' ישובה על
 23 רצפת המשרד, ומיד לאחר מכן הגיעה למצב של שכיבה:
- 24 **אני כל הזמן נאבקתי ואמרתי שאני לא רוצה, די, במלים קטנות לא בצעקות, די תפסיק, אני לא מעוניינת..**
 25 **אני לא רוצה, ניסיתי להתנגד עם הגוף שלי ואז הוא, אני לא זוכרת בדיוק באיזה שלב..."** החדיר את איבר
 26 מינו לתוכה.
- 27 א' העידה כי האירוע בלשכה התרחש לא יותר מאשר 10-15 דקות, וכי האונס נקטע באיבו בלא שהנאשם
 28 הגיע לפורקן, מהסיבה "או שהדפתי אותו או שהסתובבתי, אני לא זוכרת בדיוק איך זה נגמר".
 29
- 30 **האירוע במלון** – א' סיפרה א' כי אירוע זה התרחש כחודשיים לאחר האונס בלשכה. היה זה בשעות אחר
 31 הצהריים באחד הימים בהם עבד הנאשם בלשכה בי-ם, עת אמר לה כי ברצונו לנוח בבית מלון.
 32 א' הזמינה עבורו חדר במלון פלאזה בי-ם, וכמתוכנן, הצטרפה אליו כעבור זמן מה, במטרה לעבור על
 33 מסמכים שונים ולהשלים את העבודה לאותו היום.
- 34 א' סיפרה כי בהגיעה לבית המלון, טלפן אליה הנאשם ואמר לה כי טרם סיים להתארגן, וכי הוא מבקש
 35 שתעלה לחדרו. משסברה כי מדובר בכמה דקות, אמנם כך עשתה.
- 36 א' עלתה לקומה המתאימה, הקישה על הדלת, זו נפתחה ומשנכנסה לחדר הבחינה כי הנאשם לובש חולצה
 37 ארוכה, אך ללא מכנסיו. א', שנבוכה מן המעמד, התיישבה על קצה המיטה בחדר והסיטה את מבטה
 38 מהנאשם, בסוברה שמיד ילבש את מכנסיו והם יצאו ללובי. חלף זאת, ניגש אליה הנאשם ונצמד אליה

1 מלפנים, כשהיא מנסה להתרחק, והוא ממשיך בהתקרבותו. א' נפלה על המיטה, הנאשם גהר מעליה ומשך
2 במכנסיה והצליח להסירם, פישק את רגליה וחדר אליה.
3 אף כאן לא הגיע הנאשם לפורקן מיני, משקודם לכן הצליחה א' להודפו מעליה.
4

5 משההגנה טענה כי מדובר בעלילה שפלה וזדונית המונעת מרצונה של א' לנקום בנאשם על כי פיטר אותה
6 מעבודתה ועל כי סירב לקבלה לעבודה בבית הנשיא, ומשנטען כי א' ניצלה את ההזדמנות שנקרתה בדרכה,
7 בדמות תלונה שהוגשה על ידי א' מבית הנשיא, אימצה אותה וחברה לה - הביאה התביעה שורה של עדים
8 שהעידו על התבטאויות שונות שנשמעו מפי א' על ציר הזמן שבין מועד פיטוריה ועד לפרוץ הפרשה.
9 העדויות בדבר התבטאויותיה של א' בדבר פגיעה בה על ידי הנאשם, בזמן אמת, שוללות את טענת העלילה
10 שמעלה הנאשם.

11 בהקשר זה נציין את עדותו של שאול הללי אשר שוחח עם הנאשם, לפי בקשתה של א', טרם פיטוריה, על
12 מנת לנסות ולשפר את האווירה ששררה בלשכה. לדבריו, סיפרה לו א', כשהיא "מאוד נסערת" כי הנאשם
13 "שולח ידיים ארוכות". לא זו בלבד שפגש בנאשם בלשכתו, אלא שהנאשם אף התקשר אליו למחרת הפגישה
14 על מנת לברר את התרשמותו. משנתבקשה התייחסותו של הנאשם לעדותו, הוא הכחיש, לא בלי זלזול
15 מופגן, את מפגשו עם הללי, כמו גם את שיחתו עמו, הגם שסנגוריו נאלצו להודות לאחר מכן בקיומה של
16 הפגישה, שהרי זו מוזכרת במכתב הפיטורין ת/126ב שהנאשם כתב ל-א' במו ידיו.

17 עוד נציין את עדותו של שמואל צוראל, אשר כיהן במועדים הרלוונטיים בתפקיד בכיר במשרד התיירות,
18 ואשר סיפר לבית המשפט כי א' סיפרה לו, עת עבדה בכפיפות לנאשם, כי הלה מטרידה מינית ואמרה "אני
19 **אספר שהוא הטריד אותי מינית**". משצוראל פנה למנכ"ל המשרד, אף מבלי שהזכיר תוכן תלונתה של א'
20 בענין הטרדתה המינית על ידי הנאשם, על מנת שזה האחרון ישוחח עם א', ננזף על ידי הנאשם שראה
21 בחומרה רבה את התערבותו.

22 חשיבות מיוחדת ייחסנו לעדותו של עו"ד בן-טובים, אליו פנתה א' למחרת פיטוריה על ידי הנאשם. עד זה
23 סיפר לבית המשפט כי א' סיפרה לו כי: "השר... **הטריד אותה מינית ושהיא בתחושה, שבגלל שהיא לא**
24 **נעתרת לו אז לכן עבודתה באה לידי סיום**". עו"ד בן טובים אישר כי אטם את אוזניו משמוע על הנושא
25 המיני, אף שהבין שמדובר ביותר מהטרדה מינית, אך ערך תרשומת בה העלה על הכתב את דבריה של א',
26 אותה שמר בכספת והציגה בפני בית המשפט במעמד מתן עדותו.

27 התבטאויות נוספות מפי א', באשר להטרדתה המינית על ידי הנאשם זמן רב לפני פיצוץ הפרשה, שמעו גם
28 דרור ניסן, ירון ארמוזה, ד"ר מיכל סלע, אילנה דיין ואחרים.
29 כל ההתבטאויות לעיל, אשר באו מפיה של א' בעת בה התרחשו האירועים, סותרות את טענת הנאשם לפיה
30 מדובר בהמצאה מאוחרת המונעת מרגשות נקם.
31

32 פרק מיוחד בהכרעת הדין הקדשנו לטענתה של א', אשר גובתה מאוחר יותר בעדויות שהובאו בפנינו
33 במסגרת "עדות שיטה", ולפיה נהג הנאשם כלפיה בשיטה בעלת דפוסיים קבועים, שראשיתה בקירוב ומתן
34 הרגשת רוממות תוך ניסיון לגבות תמורה מינית, וסופה, עם בוא הסירוב, בריחוק, מידור והשפלה, עד
35 לפיטורין.

36 טענה זו נִדְּוּה את גרסת הנאשם, אשר עמד על כך כי יחסו ל-א' לא נשתנה כלל במהלך כל תקופת עבודתה, כי
37 פיטוריה נעשו רק על רקע תפקוד לקוי, וכי יחסו אליה נותר כשהיה עד ליומה האחרון בעבודה.
38 בעדות ארוכה ומפורטת, העולה בקנה אחד עם ההודעות במשטרה, גוללה א' בפני בית המשפט את יחסו
39 המשתנה של הנאשם אליה בתקופת עבודתה. בתחילה, האדיר את מעמדה והעצים את כוחה על פני כל

1 העובדים בלשכה. הנאשם נטע בלבה את ההרגשה שהינה, כדבריה, "מלכה", ולא היסס לומר לה כי בהינתן
2 מחלוקת בינה לבין עובדים בכירים אחרים, יעדיף אותה על פניהם. הרגשת מלכות זו לוותה בהענקת מתנות,
3 בצירופה של א' לאירועים חשובים ולסיורים רשמיים, ובשיחות טלפוניות אינספור אליה בכל שעות היום
4 והלילה. במקביל לתהליך ההמלכה ביקש הנאשם לגבות את התמורה והחל בהטרדותיו המיניות, החל
5 מנגיעות בחֶזֶה, נגיעות ברגליים, שיחות ארוטיות וכלה בבקשות לקיום יחסי מין, ששיאן התרחש, לפי
6 דבריה, בשני אירועי אונס.

7 א' הוסיפה וסיפרה כי משלא נענתה לנאשם התהפכו היוצרות והוא החל להתנכל לה, אם בעצמו ואם
8 באמצעות שליחיו הנאמנים, רפי בן-חור, ברוקנר ואחרים. הנאשם עיקר מתוכן את ליבת תפקידה, עקף את
9 סמכויותיה, חסם בפניה את לוח הזמנים שלו, אסר עליה להשתתף בסיורים, צעק עליה, העליבה והשפילה.
10 בו בזמן החלו עוזריו להציף אותה במכתבים נוזפים על קלה כחמורה ולמרר את חייה.

11 שיא השפלתה התרחש עת הורדה מרכב, לפי הוראת הנאשם, במהלך נסיעה לסיור, שלאחר מכן אף פוטרה.
12 עדותה זו של א', בדבר רוממות והענקת כתר מלכות בתקווה לתמורה בדמות מגע מיני, ונידוי והשפלה
13 בהינתן סירוב – נתמכה, אחד לאחד, בעדותה של א.כ., אשר תלונתה התיישנה זה מכבר, ועדותה נמסרה
14 במסגרת עדויותיהן של ה"מתלוננות המתיישנות", בדבר שיטה ומעשים דומים.

15 אף א.כ. עבדה בשיירותו של הנאשם ושימשה בתפקיד בכיר. שמענו מ-א.כ. כי בעת שהותה עם הנאשם
16 לצורכי עבודה בבית מלון, ניסה הלה לתקוף אותה מינית, ומשסירבה לו, ואף שקודם לכן הצהיר בפניה חזור
17 והצהר כי הוא מאוהב בה, החל להשפילה, למדרה ולרוקן את תפקידה מכל תוכן. גם א.כ. עברה חוויה
18 משפילה, בדומה לחוויה שעברה א', בדמות הורדתה מרכב במהלך נסיעה לסיור רשמי.

19 טענתו של הנאשם לפיה גם א.כ. מעלילה עליו עלילת שווא בגין סירובו לקבלה לעבודה בלשכת הנשיא
20 נתגלתה כלא רצינית, מה גם שעדותה של א.כ. עצמה זכתה, למעלה מן הצורך, לחיזוק ע"י עדות שהעידו כי
21 שמעו מ-א.כ. קורותיה עם הנאשם, בזמן אמת.

22

23 ניסיונותיו של הנאשם לסתור את טענת א', לפיה פוטרה מחמת אי היענותה לו, על דרך הבאת עדים שהעידו
24 על תפקודה הלקוי, בניסיון להוכיח כי פיטוריה באו על רקע זה - פְּשָׁ לו, משעדים אלו נתגלו כמשענת קנה
25 רצוף, והטענה עצמה - כחרב פיפיות.

26 מן הפְּן האחד - הנאשם לא היה מעסיק את א' במשך 14 חודשים במשרת אמון כה רצינית, אף מחדש את
27 חוזה העסקתה, לו אכן סבר שתפקודה לקוי, ומן הפְּן האחר - אם אמנם סבר כך, ועדיין לא פיטר אותה, הרי
28 יש בכך כדי להצביע על כי חשש מ-א' פְּן תגלה את הסודות האפלים שהיא נוצרת בקירבה, ואשר על כן
29 השהה את פיטוריה.

30 כך או כך, טענת הנאשם איננה יכולה להתקבל.

31 אנו מקבלים את גרסת א' לפיה תהליך השפלתה ומידורה עד לפיטוריה נבע מסיבה אחת ויחידה, והיא
32 סירובה להיענות לדרישותיו המיניות של הנאשם.

33

34 התביעה לא הסתפקה בעדותה של א' על מנת להוכיח את אירוע האונס במלון, ומשהנאשם טען כי לוח
35 הזמנים העולה מיומנו ת/120, איננו מתיישב עם הטענה לפיה שהה במלון, הובאו על ידה ראיות חיצוניות
36 המוכיחות כי הנאשם שהה גם שהה במלון פלאזה בי-ים ביום הנטען.

37 בראש ובראשונה הציגה התביעה אישור על הזמנת חדר עבור הנאשם מיום 17.6.1998 שנשלחה אל המלון
38 בפקס בשעה 17:40 כשמטרת ההזמנה על פי אישור זה היא מנוחה למספר שעות.

39

1 כן הציגה התביעה מסמך פנימי מטעם לשכת המנכ"ל במשרד התיירות שעניינו דרישת תשלום בסך 196 ₪
2 עבור "אירוע אח"מים... חדר שר קצב" וכן חשבונית מס על שם הנאשם בגין שימוש VIDU בחדר מספר
3 1817 מיום 17.6.1998. עוד הציגה התביעה פלט שיחות יוצאות ממלון פלאזה ביום זה, ובמקביל פלט שיחות
4 נכנסות לטלפון הנייד של א', אף הוא מיום זה. פלטי השיחות מאשרים את טענת א' לפיה בהגיעה למלון,
5 התקשר אליה הנאשם וביקש ממנה לעלות לחדרו, שכן מהרישומים עולה שיחה יוצאת ממלון פלאזה ושיחה
6 נכנסת לטלפון הנייד של א'. שיחה נוספת התבצעה מחדר 1817 בשעה 19:37 אל לשכת שר התיירות, לקו
7 טלפון אליו נהג הנאשם להתקשר משרצה להיות בקשר עם משרדו, ואף זו מעידה על כי הנאשם הוא זה
8 ששהה במלון באותה עת שכן באותו זמן, וכעולה מפלט אחר, כבר קיבלה א' שיחות לטלפון הקווי בדירתה.
9 טענתו של הנאשם לפיה א' היא זו שהזמינה את החדר עבור עצמה והיא זו ששהתה בו עם אחר, נדחתה על
10 ידינו מכל וכל.

11

12 זאת ועוד, הנאשם טען כי יומנו ת/120, אשר כונה על ידו "ספר דברי הימים", סותר כל טענה בדבר שהייתו
13 במלון ואינוסו את א', לאור לוח הזמנים הצפוף המופיע בו והפגישות בהן השתתף.
14 חיש קל הוברר כי מרישומי היומן ת/120 לא ניתן להסיק דבר, ולא ניתן להשתית עליו כל ממצא, מהסיבה
15 הפשוטה שהיומן לא עודכן כלל, בניגוד גמור לדברי הנאשם לפיהם היומן עודכן מדי יום ביומו, אף
16 רטרואקטיבית. דוגמאות לכך קיימות למכביר.
17 נפנה למשל, לדפי היומן המתייחסים לשבוע שבין 7.9.98 לבין 11.9.98, שאז שהה הנאשם בביקור בגרוזיה,
18 ואילו ביומן ת/120 מופיע מקבץ רישומים בדבר אירועים כאלו ואחרים בהם אמור היה הנאשם להשתתף,
19 ואשר לא נמחקו מן היומן למרות שהותו בחו"ל.
20 משכשל ניסיונו של הנאשם להסתמך על היומן ת/120 כמאשש טענת אליבי לאירוע במלון, ניסה לסמוך
21 הגנתו על יומנו של העד חזי צאיג ועל הרישום המופיע בו, לפיו ביום 17.6.1998 נתקיימה עמו פגישה בלשכת
22 הנאשם, בנוכחות אדם נוסף. אלא שגם יומן זה נתגלה כמשענת רעועה, משהתברר כי פגישה נטענת זו כלל
23 לא מופיעה ביומנו של הנאשם !
24 נציין כי בנפול כוחו הראייתי של היומן ת/120, נשמט הבסיס גם ליתר טענותיו של הנאשם הנסמכות על
25 הרישומים ביומן זה, כולל אלו המתייחסות ליום בו התרחש, על פי הנטען, האונס בלשכה.
26

27 לנאשם "מעין טענת אליבי" גם ביחס לאונס בלשכה אשר התרחש, על פי האמור בכתב האישום, בחודש
28 אפריל 1998, ללא ציון יום ספציפי, ולפי עדותה של א' - ככל הנראה ביום 19.4.1998, הוא היום בו התקיים
29 האירוע המיוחד ליהדות איראן 'רוז' בק', אשר כונה במשפט זה כ"אירוע הפרסים".
30 את טענתו זו סומך הנאשם על אישור שב"כ ת/130 מיום 20.7.2007 בו צוין כי הנאשם נטל חלק באירוע
31 הפרסים שהתקיים בפארק הלאומי ביום 19.4.1998 וכי: "הגיע למקום בשעה 15:30 ועזב את המקום
32 בשעה 17:00".
33 הנאשם טען בעדותו כי הגיע לאירוע מירושלים, ולאחר סיומו החזיר את אמו היישר לקרית מלאכי, ולאור
34 האמור באישור השב"כ לא יכול היה להימצא בלשכה בבית הטקסטיל לפנות ערב, ומכאן שטענת א' הינה
35 שקרית. כן טען הנאשם כי פלטי השיחות היוצאות מרכבו ביום זה אל א', אשר אמורה היתה להימצא, על פי
36 טענתה, עמו, אינם מתיישבים עם אינוסה.
37 גם טענה זו לא התקבלה על ידינו.

38

1 נציין כי הנאשם התעלם, חזר והתעלם, מן האפשרות ולפיה התרחש האירוע בלשכה ביום אחר בחודש
2 אפריל 1998, לאו דווקא ביום 19.4.1998 שהרי א' לא היתה החלטית ביחס ליום זה, והסיקה אותו רק
3 מהעובדה שביום זה התרחש אירוע המוני בפארק, אירוע שזכרה שהתרחש גם ביום האונס. יתרה מזו, לא
4 התרשמנו כלל, לא מעדות הנאשם, ולא מעדות נהגו, שלא זכר כלל מה עשו הוא והנאשם ביום זה, כי הנאשם
5 עזב את הפארק בשעה 17:00 ונסע ביחד עם אמו היישר לקרית מלאכי. כשם שדבריו של הנאשם במשטרה
6 לפיהם הביא את אמו לאירוע – נתגלו כלא נכונים – מי לידינו יתקע שכך הוא הדבר גם ביחס לדבריו לפיהם
7 החזיר אותה לביתה, שמא יתכן כי בפועל אסף את א' ונסע עימה ללשכה בתל אביב.
8 גם פלטי השיחות אינם שוללים את גרסת א'.

9 בהנחה שהרשום ב-ת/130 הינו נכון, וכי המאבטחים אכן נפרדו מן הנאשם בשעה 17:00, אין בכך כדי
10 לכרסם בגרסתה של א', שהרי סביר להניח, לאור העובדה שמדובר באירוע המוני, אשר מן הסתם גרם
11 לצפיפות רבה גם בקרב ההמון וגם בקרב כלי הרכב ששהו במקום, כי יחלוף פרק זמן ממשי בין פרידת
12 הנאשם ממאבטחיו לבין כניסת א' לרכבו. הנאשם אמור היה להוציא את הרכב מהמקום בו חנה, לאתר את
13 א', לאסוף אותה מן המקום בו שהתה בקרב הקהל הרחב, ולהתחיל בנסיעה לכיוון תל אביב. השיחות שנעשו
14 מרכבו אל א' בשעה 17:58 ובשעה 18:09, אליהן מפנה הנאשם כמוצא שלל רב, יכולות בהחלט להסביר את
15 התקשרות הנאשם ל-א' על מנת לאתרה ועל מנת לוודא כניסתה לרכבו.

16 פלט השיחות היוצאות מהטלפון של הנאשם מצביע על "דממת אלחוט" בין השעה 18:09 לבין השעה 19:27,
17 דבר המעמיד לרשותו פרק זמן של שעה ו-18 דקות. פרק זמן זה מאפשר בהחלט את נסיעת הרכב מהפארק
18 ברמת גן לבית הטקסטיל בתל אביב, את כניסת השניים ללשכה ואת השהיה הקצרה בה, במהלכה מתבצע
19 האונס.

20 יש לזכור כי א' העידה כי שהותם בלשכה לא ארכה מעבר ל-10 עד 15 דקות, ומאחר ולא שמענו כי בטרם
21 התנפל הנאשם על א', הוא הקדים לכך דברי כיבושין או מעשי חיזור, לא נותר אלא להניח כי האירוע עצמו
22 התרחש דקות ספורות, לאחריהן עזבו השניים את המקום. לפי הסבר זה, התרחש האירוע הנטען לאחר
23 השעה 18:00 ולא עד לשעה זו, לפי גרסת ההגנה.

24

25 זאת ועוד, דווקא תיאורו של הנאשם לפיו עזב את הפארק בשעה 17:00, אסף את אמו ושם פעמיו היישר
26 לביתו בקרית מלאכי, איננו מתיישב עם פלט השיחות היוצאות מרכבו, המצביע על שיחות שנעשו ממנו החל
27 משעה 19:27, ועד לשעה 20:34 – והמבסס את ההנחה כי רק בשעות אלו החל את נסיעתו לכיוון קרית
28 מלאכי. יתרה מכך, פלט השיחות מצביע על כי בשעה 20:02 יוצאת שיחה מרכבו של הנאשם לביתו, דבר
29 המעיד כי בשעה זו טרם הגיע לביתו, הגם שלפי גרסתו, אמור היה להגיע למחוז חפצו בשעה 18:00 לכל
30 המאוחר.

31 גם פלט השיחות הנכנסות לטלפון הנייד של א' מתיישב עם הנחתנו דלעיל, ולא מצאנו כל קושי בשיחות
32 הנכנסות בשעה 18:15 ובשעה 18:20, שהרי רק בשעה 18:09 חברה לרכבו של הנאשם ובדקות אלה, עשה
33 הרכב את דרכו לכיוון תל אביב באופן שלא מנע מ-א' לשוחח בטלפון.

34 הנה כי כן, בפול טענותיו של הנאשם ביחס ליום זה ובקבלנו כמהימנה את עדותה של א', לא נותר אלא
35 לקבוע כי האירוע בלשכה התרחש גם התרחש.
36 באותה מידה קיבלנו גם את עדות א' בכל הנוגע להתרחשות האירוע בדירה.
37

1 ובאשר לביטויי אי ההסכמה: על פי נוסח החוק שהיה רלוונטי בעת קרות האירועים, על מנת שמעשה ייחשב
2 כאיננוס, על התביעה להוכיח, בין היתר, כי המעשה נעשה "שלא בהסכמתה". נחה דעתנו כי היעדר ההסכמה
3 הוכח גם הוכח.

4 ביטויי אי ההסכמה של א' לא היו בוטים כי אם מינוריים ועדינים, אך איננו רואים כל פסול בכך, לאור
5 חוסר השוויון המובנה ביחסים ששררו בינה לבין הנאשם. אין המדובר בנאשם זר אשר מן הסתם היה נתקל
6 בצעקות רמות מצד א', אולי אף זוכה לסטירה מצלצלת או לבעיטות לא בִּשְׂרָרָם ונישא, שהיה מעבידה של
7 א' והיא היתה נתונה למרותו.

8 אי ההסכמה לאירוע בדירה מוסקת מכך ש-א' דחפה בשתי ידיה את הנאשם שהתקרב אליה, והדפה אותו,
9 והלה עזב מיידית את הדירה.

10 את אי ההסכמה לאירוע בלשכה ביטאה א' כך: **"אתה יודע שהוא הבוס שלך... ואתה לא יכול להעיף אותו**
11 **באיזה בעיטה ככה... או שאני אעיף אותו באיזה בעיטה וסטירה או מכה ואז הוא יפטר אותי..."** וכן: **"אז**
12 **אני כל הזמן כאילו נאבקתי ואמרתי שאני לא רוצה. די. במלים קטנות ולא בצעקות. די. תפסיק. אני לא**
13 **מעוניינת, אני לא זה... אני לא רוצה, ניסיתי להתנגד עם הגוף שלי... וכל הזמן יש מאבק כל הזמן יש**
14 **מאבק כזה."**

15 ואת אי ההסכמה לאירוע במלון ביטאה א': **"התנגדתי בצורה חד משמעית אך לא בכוח פיסי... גם זזתי כל**
16 **הזמן... אז אני מנסה להתגונן, אני מנסה שפת הגוף המלים וזה, אבל אני לא שווה לו בכוח."**

17

18 לא נכביר מלים על הפסיקה הרואה בהתנגדות מילולית או בדרך של התנהגות - סממן המצביע על אי
19 הסכמה. נפסק כי **"אישה האומרת לא – מבטאת אי הסכמה,"** וכל מלה מיותרת.

20

21 לטעמנו, התביעה גם הוכיחה את הדרישה לפיה נעשו המעשים **"עקב שימוש בכוח"**.

22 באירוע בדירה סיפרה א' כי משהנאשם התקדם כלפיה היא נסוגה אחורנית עד אשר נתקלה בארון.
23 משהושיט הנאשם את ידיו לתֶּזֶה **"הדפתי אותו... הוא נצמד ואני מתרחקת... הוא נוגע והדפתי אותו... לא**
24 **עודף כוח, לא בעיטה, לא בעיטה... פשוט הדפתי אותו ככה, משהו כזה."**

25 אם כדי להימלט מהנאשם שהתקרב אליה נאלצה א' להרחיקו בדחיפה בשתי ידיה, אין זאת אלא שפעולת
26 הנאשם עצמה היתה כוחנית, שהרי לצורך הוכחת דרישת הכוח, די בהעמדתו של הקרבן במצב בו הוא חייב
27 להפעיל כוח פיזי נגדי כדי להשתחרר מן התוקף.

28

29 השימוש בכוח באירוע בלשכה מתבטא במשיכת הנאשם את מכנסיה של א' לכיוון מטה, שעה ש-א' נאבקת
30 עימו ומנסה למשוך את המכנסיים כלפי מעלה, כשתוך כדי אותו מאבק מצאה את עצמה על הרצפה,
31 וכדבריה: **"הוא משך לי אותם כל הזמן למטה וכאן התחלתי להיאבק איתו והוא מושך ואני מושכת למעלה**
32 **והוא מושך ואני מנסה למעלה זה היה מין מאבק כזה."**

33 הפעלת הכוח באירוע במלון מצד הנאשם התבטאה בכך ש-א' הופלה על המיטה, והנאשם גהר מעליה והחל
34 למשוך במכנסיה לכיוון מטה. גם כאן התרחש מאבק, וכדברי א': **"...נפלתי על המיטה... ואז הוא עוד פעם**
35 **התחיל למשוך... הוא מושך ואני מתנגדת... וכל זמן יש מאבק כל הזמן יש מאבק כזה או אחר. כאילו עם**
36 **קצת יותר כוח עם קצת פחות כוח..."**

37
38
39

1 לא נעשה מלאכתנו שלמה אם לא נזכיר מספר ראיות נוספות, מני רבות, שהוגשו על ידי הצדדים.

2 חיזוק ממשי לראיות התביעה מצאנו ביומן המרכז לנפגעות תקיפה מינית בירושלים, הכולל רישום המתעד

3 תלונה מפייה של א' על הטרדות מיניות. אין מדובר אמנם בתלונה על אונס, אך עצם הרישום שנערך ביום

4 18.6.2000 שולל את טענת הנאשם בדבר עלילה מאוחרת.

5 אדן תומך נוסף בעל חשיבות מיוחדת אנו רואים בתרשומת שנערכה על ידי עו"ד בן-טובים מיד לאחר

6 פיטוריה של א' על ידי הנאשם, לפיה עשה בה הנאשם מעשים שהינם מעבר להטרדה רגילה, ומשסירבה לו

7 פוטרה. התרשומת ת/107א שנערכה על ידו בזמן אמת, נשמרה בכספת משרדו והוגשה לבית המשפט במהלך

8 עדותו, ואף היא שומטת את הבסיס מתחת לטענת הנאשם בדבר עלילה מאוחרת.

9

10 גם "מסמך ההבנות" (הנספח ל-ת/135(1)) אשר נערך על ידי מקורבו של הנאשם אורי יואלי, בהנחייתו

11 הישירה או העקיפה של הנאשם, מעיד על החשש מפני א' ועל הכוונה לקנות את שתיקתה בהטבות. מסמך

12 זה החתום על ידי אורי יואלי בלבד, מפרט שורת הטבות שתוענקנה ל-א' אם תפרוש "בשקט". נדגיש כי א'

13 לא עשתה כל שימוש במסמך זה ותנאי הפרישה שלה היו בסופו של דבר פחותים באופן ניכר מאלו שפורטו

14 במסמך.

15

16 גם ההגנה ביקשה לבסס טענותיה על ראיות חיזוניות והצביעה בעיקר על רישומים ביומן לשכת בית הנשיא,

17 המתעדים הודעות רבות שהשאירה שם א', על דיסק נ/54 המכיל שבעה קטעי שיחות בהם נשמעת א'

18 משוחחת עם אורי יואלי ומביעה את רצונה לעבוד בבית הנשיא, וכן על מכתב שכתבה א' לנאשם ואשר

19 לימים יכונה "מכתב השנה טובה".

20 בהכרעת הדין הקדשנו פרק מיוחד למערכת היחסים המיוחדת והקרובה ששררה בין הנאשם לבין אורי

21 יואלי, ועל חלקו של זה האחרון ב"יצירת ראיות" שתוכלנה לשמש לנאשם כמגן ביום סגריר, אם א' תשבור

22 את שתיקתה ותתלונן על המעשים שנעשו בה.

23 הוכח כי אורי יואלי הציג בפני א', שהיתה מובטלת בתקופה בה נבחר הנאשם לנשיא ונזקקה לעבודה, מצגי

24 שווא לפיהם הנאשם מבקש למצוא לה מקום עבודה מסודר. הוא אף נקב בשמות מקומות עבודה מכובדים,

25 שלימים יתברר כי לא נעשה לגביהם דבר, ואשר הניעו את א' לחשוב כי אכן מדובר בכוונות רציניות.

26 אורי יואלי אף עודד את א', התמימה והנאיבית, להתקשר לשכת הנשיא ולברר מה אירע להצעה פלונית או

27 אלמונית, אף שידע כי שום הצעה קונקרטיית אינה עומדת על הפרק, וכי הנאשם אינו נוקף אצבע על מנת

28 לסייע ל-א' במציאת עבודה. כך נוצרו להן מרבית הודעות א' בבית הנשיא.

29 מאוחר יותר תצביע ההגנה על הודעות אלו כמוכיחות את חיבתה היתרה של א' כלפי הנאשם, ואת רצונה

30 לעבוד במחיצתו – נתון שאינו מתיישב עם אינוסה על ידו. כאמור, נחה דעתנו, כי מדובר ברישומים שנוצרו

31 בצורה מניפולטיבית וערמומית ואין בהם כדי להעיד דבר וחצי דבר על יחסה של א' כלפי הנאשם, אף אין

32 בהם כדי לכרסם באמינות עדותה.

33 הדברים חמורים יותר באשר לדיסק נ/54.

34 הוברר כי הגם שאורי יואלי ידע כי הנאשם אינו מעונין להעסיק את א' בבית הנשיא, ו/או למצוא עבורה

35 עבודה אחרת, הוא סובב בכחש את א' וסיפר לה סיפורי בדים על הצעות שלא היו ולא נבראו, תוך שהוא

36 גורר אותה לשוחח על נושא הצעות העבודה ומקליט אותה.

37 לפי עדותו של אורי יואלי, המדובר במספר קלטות מיני עליהן הקליט את שיחותיו עם א', בתוספת שירים

38 שהוקלטו בין לבין, שעה שבדיסק אותו ביקשה ההגנה להגיש, מופיעות רק שבע שיחות שהוצאו מהקשרן

39 וכל המאזין להן, מבין כי עסקינן בעבודת "בישול ועריכה".

- 1 נדגיש כי במהלך השימוע נמסר לתביעה רק העתק מודפס של השיחות הללו, באופן שנציגי התביעה לא יכלו
2 להעלות על הדעת, כי מדובר בחלק מזערי מתוך שיחות מרובות שעברו תהליך בישול ועריכה.
- 3 עוד נזכיר כי העובדה שקלטות המקור נעלמו, על פי הנטען, מעבר לים, וכי התמליל נעשה מתוך ראייה משנית
4 לראיה משנית, הוסתרה על ידי הנאשם ונתגלתה רק בחקירה הנגדית.
- 5 לא ייפלא איפוא שלא התרנו את הגשת הדיסק כראייה כשרה, משתוכן השיחות, שהוצאו מהקשרן, אינו
6 משקף את התמונה בכללותה.
- 7
- 8 ובאשר למכתב "השנה טובה", ת/109 :
- 9 בהציגה אותו נתכוונה ההגנה להוכיח כי כתיבתו של מכתב רצוף ביטויי אהבה, אינה מתיישבת עם טענת
10 אינוס, כמו גם להוכיח את טענת ההגנה החילונית, לפיה א' היתה מאוהבת בנאשם וכל שהיה ביניהם,
11 בהסכמה היה.
- 12 קיתונות של דיו שפכו שני הצדדים על מכתב זה, הכתוב על נייר טיוטה צהוב ללא מעטפה וללא עיטורים,
13 ועל משמעויותיו.
- 14 בסופו של דבר, וכמפורט בהרחבה בהכרעת הדין, הגענו לכלל מסקנה כי אין מדובר במכתב אהבה
15 במשמעותו הרגילה, כי אם במכתב כניעה והתרפסות שנכתב ע"י א' לבקשת הנאשם וביוזמתו ("תכתבי
16 תכתבי" אמר), מתוך תקווה כי זה יביא לשיפור האווירה, כי הנאשם יפסיק להתנכל לה והיא תוכל להישאר
17 במקום עבודתה. מכל מקום, אין במכתב "השנה טובה" כדי לפגום באמינותה של א' או כדי להוכיח טענה
18 מטענות הנאשם, מה גם ששמירתו של המכתב ע"י הנאשם במשך שנים כה ארוכות, מצביעה על חשש מ-א'
19 ועל איסוף שיטתי של כל בדל ראייה, אמיתית או מלאכותית, העשויה לסייע לנאשם ביום הדין.
- 20
- 21 עוד נציין כי משבאנו להעריך את מהימנות העדים, ובענייננו המלאכה לא היתה קשה, לאור הישיבות
22 הארוכות בהן נחקרו העדים המרכזיים, ולאור שפע החיזוקים מצד אחד, ושפע השקרים וחצאי האמיתות
23 מצד שני, נעזרנו גם בצפייה בקלטות החקירה והעיומות, שכן א' לא ידעה כי היא מוקלטת ומצלמת, ובכך
24 טמונה האותנטיות שבעדותה.
- 25 א' מהימנה עלינו לחלוטין. תשובותיה היו ספונטניות ונעדרות תחכום, היא סיפרה לחוקריה ולבית משפט גם
26 עובדות שלכאורה העמידו אותה באור שלילי, וחשפה את לבטיה ללא כחל ושרק, מה גם שדבריה, רובם
27 ככולם, נתמכו בעדויות חיצוניות, שלקיומן של חלק מהן, היא לא הייתה מודעת כלל.
- 28 אנו מקבלים, איפוא, את גרסתה בדבר אינוסה על ידי הנאשם ובדבר המעשה המגונה שביצע בה.
- 29
- 30 בניגוד לא', עדותו של הנאשם לא היתה כנה. הנאשם, שהינו אינטליגנטי וחד תפיסה, הכיר כל פיסת ראייה
31 בתיק, ומתוכן תשובותיו ניתן היה להסיק כי אלו אינן ניתנות מתוך הזיכרון, אלא כמסקנות מעדות או
32 מראייה כזו או אחרת.
- 33 עדותו של הנאשם היתה זרועה בשקרים, קטנים או גדולים, והצטיינה לכל אורכה במניפולטיביות ובהעלמת
34 מידע.
- 35 נציין, למשל, את הכחשת הנאשם כי פגש בהללי, שעה שסנגוריו נאלצו להודות, מאוחר יותר, בקיומה של
36 הפגישה ביניהם; את טענת הנאשם כי לא קנה כלל עגילים כמתנה לא', וכשאלו הוצגו, טען כי לפתע נזכר כי
37 אכן קנה אותם אך הם נגנבו ממנו ע"י א'; את טענת הנאשם כי פיטר את א' במהלך ה"פריימריז" בליכוד על
38 מנת להוכיח כי לא ירא מפניה על אף ששלושת אחיה הינם חברי ליכוד, עת נתגלה כי פיטר אותה רק
39 לאחר שהוציא אותה בשלום. הנאשם הכחיש את שיחותיו הליליות עם א', ואלו נחשפו בפלטי

- 1 השיחות. לשיא הגיע הנאשם משעשה שימוש באזכרת אביו המנוח, אזכרה שגם אי נכחה בה, ויצר את
2 הרושם המוטעה שזו נתקיימה בחודש מאי, על מנת להראות כי אין זה מתקבל על הדעת ש-א' נאנסה בחודש
3 אפריל ובאה לאזכרת אביו חודש לאחר מכן.
- 4 הנאשם העלים מבית המשפט, אף מהפרקליטות, כי קלטות המקור, מהן נעשה התעתיק נ/54 אבדו, וכי
5 מדובר בראיה משנית, והדבר נתגלה רק בחקירתו הנגדית. הנאשם העלים את קרבתו לנהג צוריאל גלאם,
6 ניסה להסתיר את הקשר החרוג עם אורי יואלי ואת חלקו בהקלטת א', וכן הלאה.
- 7 גם מרבית העדים שהעידו מטעם הנאשם נתגלו כמשענת קנה רצוף, משעדותם היתה מוזמנת ומתואמת.
8 לא ייפלא, איפוא, שגרסתו של הנאשם נתגלתה כבלתי אמינה.
- 9
- 10 לקראת סיום, נתייחס לטענתו החילופית של הנאשם שהועלתה ע"י סנגוריו, תחילה ברמיזות ולאחר מכן
11 ב"רחל בתך הקטנה", ולפיה גם אם יקבע בית המשפט כי התקיימו יחסי מין בין הנאשם לבין א', הרי גם אז
12 דינו לצאת זכאי, שכן מחומר הראיות עולה כי א' הסכימה לכך, ומכל מקום, כי אלו לא נתקיימו, אם
13 נתקיימו, כתוצאה מהפעלת כוח, כך שלכל היותר, כשל הנאשם בעבירת קיום יחסי מין תוך ניצול מרות,
14 שהתיישנה זה מכבר.
- 15 יודגש כי הטענה הועלתה רק ע"י הסנגורים ולא עלתה על דל שפתי הנאשם, אשר מכחיש עד לרגע זה כל מגע
16 עם א'.
- 17 ההגנה סבורה כי הגם שהנאשם הכחיש לכל אורך חקירתו במשטרה, כמו גם בעדותו בבית המשפט, באופן
18 גורף ונחרץ, קיום מגע מיני עם המתלוננת א', אין בכך כדי לחסום את דרכו בפני העלאת טענת הגנה
19 עובדתית חלופית, אף שזו איננה מתיישבת עם הגרסה המקורית, אף סותרת אותה במפגיע, ואם יורשע
20 הנאשם בדיון, יהא זה אך משום שהוא שקרן, ולא משום שהוא אנס.
- 21 התביעה התנגדה לקו הגנה זה מכל וכל, ולשיטתה, הנאשם כבול לגרסה שהעלה גם בחקירתו במשטרה וגם
22 בעדותו בבית המשפט, ומשזו התמוטטה כליל, אין לאפשר לסנגוריו להעלות גרסה עובדתית חלופית שכלל
23 לא עלתה על דל שפתיו ולא הובאו ראיות לגביה.
- 24
- 25 **לאחר שהפכנו והפכנו בטענה - החלטנו לדחותה.**
- 26 לדעתנו, בנפול גרסת ההגנה סביבה נסב המשפט לכל אורכו, לא נוכל להיזקק לטענת ההגנה החלופית,
27 המועלית כאמור, רק ע"י הסנגורים, והסותרת לחלוטין את גרסתו המקורית של הנאשם, שמעולם לא חזר
28 בו ממנה, וזאת מהטעמים שפורטו בהרחבה בהכרעת הדין, ונביאם כאן בקצירת האומר.
- 29
- 30 סוגיית העלאת טענה הגנה עובדתית חדשה שלא נשמעה מפי הנאשם במהלך שמיעת הראיות בפני הערכאה
31 הדיונית, איננה חדשה. לא פעם היא אף עלתה לדיון ביוזמת מי מסנגוריו של הנאשם שבפנינו, ואכן קיימות
32 לגביה שתי גישות בולטות:
- 33 הגישה האחת - פוקדת על הנאשם את עוון עדותו השקרית, ושוללת ממנו את האפשרות להעלות טענה
34 עובדתית חלופית סותרת, אם במסגרת ערעור ואם במסגרת סיכומים לאחר תום פרשיית העדויות. הגישה
35 האחרת - מצדדת בפתיחת פתח להעלאת טענה הגנה חדשה, אף אם סותרת היא, בהעדיפה את ערך גילוי
36 האמת על פני יתר השיקולים.
- 37

1 משדחינו את גרסת הנאשם ומשקיבלנו במלואה את גרסת א', המשתמע מכך הוא שגרסת הנאשם בבית
2 המשפט היתה שקרית. שקרים אלו אינם נעלמים כבמטה קסמים עם העלאת הטענה החלופית, והם
3 תומכים ומחזקים את גרסת א', ובמקביל מרוקנים גם את הגרסה החלופית מכל מימד אמין.
4

5 ב ע"פ 63/79 עוזר נ' מדינת ישראל, פ"ד לג (3) 606, (1979) דחה כבוד הנשיא דאז, פרופ' אהרון ברק, את
6 האפשרות להעלאת טענת הגנה סותרת, לאחר שגרסתו המקורית של הנאשם נמצאה שקרית, וקבע, כי:
7 "הדיון הפלילי אינו משחק, ועמדות הצדדים אינן עמדות במשחק, אשר ניתן לשנותן ולהזיזן כחיילים על
8 לוח שח. קו ההגנה בו בוחר נאשם הוא עניין רציני, על הסיכויים והסיכונים שבו. משבחר הנאשם בקו
9 הגנה המכחיש לחלוטין כל מעשה קשר, אין הוא יכול לטעון כי נמנעה ממנו הזדמנות סבירה להתגונן".
10 בית המשפט העליון חזר ודחה ניסיונות של נאשמים, שגרסתם בפני הערכאה הדיונית נמצאה שקרית,
11 להעלות גרסה עובדתית חדשה הסותרת את קודמתה, אם מחמת הצורך לשמור על ניהול תקין של המשפט,
12 ואם מחמת העדר תשתית ראייתית לטענה שלא נשמעה כלל מפי הנאשם.
13

14 טענת הגנה חדשה הסותרת עובדתית את טענת ההגנה המקורית, התקבלה בפסיקה רק במקרים חריגים,
15 למשל, כאשר היה מדובר בקטין, אשר נטען לגביו כי העיד עדות שקרית שהפלילה אותו רק מתוך רצון להגן
16 על קרוב משפחה בגיר, או בנאשם שאויים על ידי אחרים.
17 הנאשם בענייננו אינו מאויים. הנאשם אף אינו נשלט ע"י אחרים כי אם שולט על סביבתו ביד רמה, והכל
18 סרים למרותו. הנאשם אינו מנסה לגונן על איש זולתו ורק טובתו שלו לנגד עיניו. יתרה מזו, הטענה,
19 הנשמעת לעיתים, לפיה נוכח מעמדו והמגזר לו הוא משתייך, לא יכול היה נאשם פלוני להודות בפומבי
20 בקיום יחסי מין מחוץ לנישואין, אפילו לא הועלתה ע"י הנאשם על דל שפתיו.
21 הנאשם לא נתפס על ידינו כמי שאינו מבין את אשר הוא עושה. ההיפך הוא הנכון, הנאשם חכם, מתוחכם,
22 בעל זיכרון טוב ורואה את הנולד. הנאשם מכיר את חומר הראיות על בוריו, משתף פעולה עם סנגוריו ומורה
23 להם את הדרך בה ילכו. אין מדובר, איפוא, בתם שלגביו אנו מצוים "את פתח לו", ובית המשפט אינו
24 אמור לבחון טענת הגנה עובדתית סותרת, הנטענת באופן ערטילאי רק ע"י הסנגורים, לאחר שלנאשם ניתנה
25 ההזדמנות להעיד במשך ישיבות ארוכות, והוא לא חזר בו, ולו גם לרגע, מעמדתו המקורית.
26

27 יתרה מכך, אין מדובר בענייננו בנאשם המתחרט על קו ההגנה בו נקט ומבקש לחזור בו, בטרם נעילת שער,
28 מעדותו המקורית ולהעיד פעם נוספת, אם מחמת רגש חרטה כנה ואם מחמת צעד טקטי, בהבחינו כי הכף
29 נוטה לחובתו. בהינתן מקרה שכזה, סביר להניח כי היינו שוקלים את הבקשה, הגם שאף אם היתה נענית,
30 היתה מטילה צל כבד על מהימנותו. בענייננו הנאשם דבק בגרסתו המקורית והעקבית לפיה לא היו הדברים
31 מעולם ולפיה נפל קורבן לעלילה ולקונספירציה, והוא רק "מעלים עין" ומאפשר לסנגוריו, בשתיקתו
32 הרועמת, להעלות לאחר תום שמיעת הראיות טענה חלופית, לה כלל אינו מסכים, ובכך ליהנות משני
33 העולמות.
34

35 המשפט הפלילי מתנהל לפי כללים, בלעדיהם צפוי כאוס מוחלט. הנאשם אינו יכול להתל בתביעה ובבית
36 המשפט ולקפץ מטענה לטענה, לפי כוון הרוח המנשבת. המשפט אמור לשלוט בנאשם ולא הנאשם במשפט.
37

38 היפוך הגרסה, בהעדר תירוץ המסביר את התהפוכות, חושף את הנאשם כשקרן ושומט את הקרקע מתחת
39 לגרסתו המקורית, ובו בזמן מחזק את גרסת המתלוננת.

- 1 משאנו סבורים כי הנאשם אינו יכול להיכנס אל טרקלין הטענה החלופית בשל הסיבות שמנינו לעיל,
 2 מתייטר גם הצורך לבחון את הטענה לגופה, קרי: האם היא עולה מחומר הראיות, אם לאו, שהרי בחינה
 3 שכזו תהווה הכרה בכשרות הטענה להיטען.
 4 יחד עם זאת, לא נעשה מלאכתנו שלמה אם לא נבחר כי נחה דעתנו כי אין רגליים לטענה החלופית, וזו
 5 נותרה תלויה על בלימה, ללא תשתית ראייתית תומכת, רוח מתעתעת ותו-לא.
 6 דבקותו של הנאשם בשקר לפיו לא נגע מעולם במתלוננת, הותירה אותו חשוף מבחינה ראייתית. הנאשם
 7 נמצא בלתי מהימן, כאשר מנגד, גרסת המתלוננת בדבר בעילתה ללא הסכמתה, גם בבית המלון וגם במשרד
 8 בתל אביב- נתגלתה כנכונה, ונתמכה בראיות חיצוניות למכביר.
 9 לא קיימת בנמצא כל תשתית ראייתית שתתמוך בטענה לפיה התקיימו יחסי המין בהסכמה.
 10 לא הבינונו כיצד יכולה ההגנה לטעון לקיומם של יחסי מין בהסכמה ומתוך אהבה, שעה שהבועל טוען כי
 11 לא היו יחסים כלל, וכיצד ביטויי חיבה, אם אכן היו כאלו, הופכים להסכמה לקיום יחסי מין, עת הנאשם
 12 מכחיש קיומם אם נקבל את גרסת ההגנה לפיה יש לפרש את התנהגותה המרצה והכנועה של א' כלפי
 13 הנאשם כגילויי חיבה או הערכה כלפיו, עדיין אין הם מעידים על הסכמתה להיבעל על ידו, ובהיעדר ראייה
 14 אחרת נותרה טענת ההסכמה תלויה על בלימה.
 15 מיותר לציין כי לו היה ממש בגרסת הנאשם, לפיה המתלוננת קיימה עמו יחסי מין בהסכמה, הרי
 16 שהמתלוננת לא היתה עוברת לאחריהם מסע השפלה ומפוטרת מעבודתה.
 17
 18 ההגנה הוסיפה וטענה כי גם אם יוכח כי נתקיימו יחסי מין בין הנאשם לבין א', וגם אם יוכח כי א' לא
 19 הסכימה להם, עדיין יש לזכות את הנאשם, משלא הוכח השימוש בכוח עד מעבר לספק סביר. איננו מקבלים
 20 טיעון זה.
 21 כאמור, נתנו אמון מלא בעדותה של א' שנתמכה בראיות חיצוניות למכביר ובהתבטאויותיה המרובות על
 22 ציר הזמן. מנגד, הנאשם, נמצא כמי שאינו דובר אמת, כמו חלק מהעדים מטעמו.
 23
 24 מש-א' העידה כי הנאשם עשה את אשר עשה, גם בדירה, גם בלשכה וגם במלון - תוך שימוש בכוח, ואף כי
 25 אין מדובר באלימות לשמה, הרי מידת הכוח אותו הפעיל הנאשם על מנת לבצע את אשר ביצע – עונה על
 26 דרישות הפסיקה. ממילא הוכח אלמנט השימוש בכוח, ולספק אין כל מקום.
 27
 28 **מכל האמור לעיל עולה כי לא מצאנו ממש גם בטענת ההגנה החלופית, ואנו דוחים אותה.**
 29 **החלטנו איפוא, להרשיע את הנאשם בשתי עבירות אינוס וכן בעבירת מעשה מגונה בכוח.**
 30
 31 **האישום השני**
 32 על שלושה חיבוקים חזיתיים אותם חיבק הנאשם את ה', בשנת 2003, עת כיהן כנשיא המדינה, נסב האישום
 33 השני, ובגינם מייחסת המאשימה לנאשם עבירת הטרדה מינית תוך ניצול מרות.
 34 נטען כי במהלך החיבוקים הצמיד הנאשם את גופה של ה' אל גופו, וגם לאחר שהעירה לנאשם בשתי
 35 הזדמנויות כי החיבוקים אינם רצויים לה וביקשה ממנו כי יחדל מכך, הוסיף הנאשם לחבקה.
 36 בעדותה בבית המשפט, כך גם ברענון הזיכרון בפרקליטות, הוסיפה ה' וסיפרה על שיחה שקיים עימה הנאשם
 37 בנושא ההרפיה, וכי הנאשם התקשר אליה באחד הלילות לטלפון הסלולרי שלה והציג את עצמו כ"משה",
 38 מבלי שהיתה לו סיבה לכך.

- 1 התביעה, שמייחסת לשיחות אלו משמעות מינית, מבקשת מבית המשפט להרשיע את הנאשם גם בגין שיחת
2 ההרפיה ושיחת הטלפון, וזאת על פי הסמכות המוקנית לו בסעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב]
3 תשמ"ב-1982, שכן עסקינן, להבנתה, בעבירה נוספת שנתגלתה במסגרת הראיות, ושלנאשם היתה הזדמנות
4 נאותה להתגונן בפניה.
5
- 6 הנאשם כפר במיחוס לו באישום זה, וטען כי יתכן שבהזדמנויות בודדות אמנם חיבק את ה', אך היו אלו
7 חיבוקים תמימים וידידותיים ללא כל משמעות מינית.
8 ה' טענה לאורך כל הדרך, הן בהודעותיה במשטרה והן בעדותה בבית המשפט, כי הנאשם חיבק אותה שלושה
9 חיבוקים בוודאות, וכי יתכן כי אף התרחש חיבוק רביעי. לגרסתה, מדובר בחיבוקים חזיתיים בעלי אופי
10 אינטימי, בהם הצמיד אותה הנאשם אל חזהו, כשהיא קפואה וידיה לצידה. ה' עמדה על כך כי העירה
11 לנאשם לאחר החיבוק הראשון ובמהלך החיבוק השני, כי החיבוקים אינם לרוחה וביקשה כי יחדל מכך, אך
12 הנאשם חזר לסורו, משחיבק אותה פעם נוספת בחיבוק השלישי.
13 עדותה של ה' היתה חצובה בסלע, וקיבלנו את כל דבריה.
14
- 15 ה' העידה בצורה קולחת, בלשון רהוטה, בעקביות ובנחרצות. עדותה תאמה את הודעותיה במשטרה
16 ובפרקליטות, והצטיינה במינוריות, בזהירות ובדייקנות כאשר לזכותה עומדת גם העובדה לפיה לא רצתה
17 כלל להתלונן נגד הנאשם, ונגררה לפרשייה שלא ברצונה.
18
- 19 האופי המיני של החיבוקים הוכח בעדותה של ה', בתארה אותם, והוא אף עולה מאי הנוחות שחשה
20 בהתרחשותם, ממודעותה בזמן אמת להיותם של החיבוקים חורגים מהמקובל ביחסי מעביד ועובדת, כמו
21 גם מחששה להיות לבדה עם הנאשם. אופיים הוכח גם מתגובתה הנסערת לאחריהם שנתמכה בעדות אביה,
22 שאישר את התקשרותה הבהולה של בתו אליו ואת מצבה הנסער, שהיה, לדבריו, יוצא דופן ביחס ל- ה' לאור
23 היכרותו את אופיה החזק ואת קור רוחה.
24
- 25 חיזוק נוסף להיותם של החיבוקים בעלי משמעות מינית מצאנו, אם כי למעלה מן הצורך ולאור האמון
26 הבלתי מסויג שניתן על ידינו לעדותה של ה', בעדויות בדבר "מעשים דומים" שבאו מפיהן של ל' נ.א. ו-נ.ר.
27 שאף הן עברו חויית חיבוק דומה, עת עבדו בכפיפות לנאשם. עדויות אלו משמשות חיזוק לכוונתו של
28 הנאשם, ושוללות את הטעון הבא מפיו בדבר חיבוק אקראי ותמים.
29
- 30 לעומת עדותה העקבית, הבוטחת, המרשימה והאמינה של ה', הצטיינה עדותו של הנאשם בחוסר עקביות
31 ובמעבר מגרסה אחת לרעותה. בתחילה שלל הנאשם מכל וכל חיבוק חזיתי, ואישר היתכנותו התיאורטית
32 של חיבוק צידי בלבד, אף שלל אפשרות לפיה ליווה את ה' אל הדלת. לאחר שהתברר כי החיבוקים היו גם
33 היו, ואין טעם להכחישם, ביצע הנאשם תפנית, חדל מהכחשתו את החיבוקים, ומיקד את דבריו בהכחשת
34 מיניותם.
35 הנאשם הודה לפתע כי הוא נוהג ללוות עובדים לדלת, הודה כי ליווה את ה' לדלת לפחות פעמיים, אף הודה
36 שחיבק חזיתית את ה', אם כי סייג זאת בטענה שהחיבוק בא מיזמתה של ה' ובשיתוף פעולה עימה.
37 למותר לציין כי ה' לא עומתה כלל בחקירתה הנגדית עם טעון זה, שאף לא בא זכרו בהודעות הנאשם
38 במשטרה.

1 עוד נציין כי הנאשם נזהר במהלך עדותו שלא לדבוק באופן החלטי בגרסה אחת, והקפיד לתבל את דבריו
2 במלים: "יכול להיות שזה קרה", "אני לא זוכר", "כנראה", "אני לא שולל את זה", וכן הלאה, והטעם
3 לכך ברור – פתיחת נתיב מילוט לאימוץ אותה גרסה, מיני רבות שעלו מפיו, שתיטיב עמו.
4 מטבע הדברים, עדות שכזו אין לה תקומה, והיא נדחית בפני עדותה האמינה של ה

5
6 התפלמסות ההגנה באשר לעיתוי בו טלפנה ה לאביה ובאשר לעיתוי בו העירה לנאשם כי חיבוקיו אינם
7 רצויים לה – הינה מיותרת, לאור העובדה ש- ה העידה ב"רחל בתך הקטנה" כי טלפנה לאביה לאחר החיבוק
8 הראשון וכי העירה לנאשם במהלך החיבוק השני, ולאור האמון שנתנו בדבריה כי לאחר החיבוק השני לא
9 אחר להגיע גם חיבוק שלישי.

10 כמו כן, דחינו את טענות ההגנה להיעדר תחולה של סעיף 3(א)(6)(ג) לחוק למניעת הטרדה מינית (התשנ"ח-
11 1998) (להלן: "החוק למניעת הטרדה מינית") בענייננו, הפוטר את התביעה מהצורך להוכיח כי המוטרד
12 הראה למטריד כי מעשיו אינם רצויים, מה גם שאף לולא החלנו את סעיף 3(א)(6)(ג) לחוק הנ"ל על מעשי
13 הנאשם, הרי גם אז הוכחו יסודות העבירה, משקבענו חד משמעית כי ה העירה לנאשם כי מעשיו אינם
14 רצויים לה כבר במהלך החיבוק השני, שלאחריו הגיע גם חיבוק שלישי.

15
16 יחד עם זאת, לא מצאנו, כפי עמדת התביעה, כי השיחה בנושא ההרפיה, כמו גם השיחה האישית לטלפון
17 הנייד של ה – עולות לכדי עבירה.

18
19 **החלטנו איפוא, להרשיע את הנאשם בעבירת הטרדה מינית.**

20 האישום השלישי

21 באישום השלישי עסקין בחיבוקים שחיבק הנאשם את המתלוננת ל' (להלן: "ל") שהיתה בת 25 עת עבדה
22 בבית הנשיא והיתה כפופה למרותו, וכן באמירות בעלות תוכן מיני שאמר לה. בגין אלו מיוחסות לנאשם
23 עבירות של מעשה מגונה, לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, וכן עבירת הטרדה מינית תוך ניצול מרות ויחסי
24 עבודה, לפי סעיף 3(א)(4) לחוק יחד עם סעיף 3(א)(ג) וסעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית.
25

26
27 בכתב האישום נטען כי בפגישות עבודה שקיים הנאשם עם ל, שעה שהשניים נמצאו ביחידות, נהג הנאשם
28 להשמיע באוזניה הערות אישיות. כך אמר לה כי היא "חמודה", כי יש לה "עיניים יפות", כי היא "נראית
29 יפה היום", כי היא "לבושה יפה היום" וכו'.

30
31 עיקרו של כתב האישום מתייחס ליום ה- 25.12.2005, מועד בו נערכה מסיבת יום הולדתו ה- 60 של הנאשם.
32 ל', אשר סייעה בארגונה, נכנסה ללשכתו של הנאשם לצורך תיאום פרטים אחרונים, ועם תום הישיבה,
33 איחלה לו מזל טוב לרגל יום הולדתו. הנאשם קם ממקומו, אמר לה שמגיע לו חיבוק, התקרב אליה וחיבק
34 אותה ממושכות מלפנים, תוך שהוא מצמיד את גופה לגופו, אף הטה את פניו אל צווארה, כמי שמבקש
35 להריח אותה, וזאת לשם גירוי מיני. ל' שהופתעה ממעשה הנאשם, עזבה את הלשכה כשהיא נסערת ובוכה
36 (חיבוק זה כונה על ידינו "חיבוק יום ההולדת").

37 עוד נטען כי בהזדמנות אחרת, שמועדה אינו ידוע במדויק, התרחש אירוע דומה בו חיבק הנאשם את ל'
38 מלפנים. (להלן: "החיבוק הנוסף").

1 בעדותה בבית המשפט, כך גם ברענון זיכרון שנערך לה בפרקליטות, הוסיפה לי וסיפרה על התבטאות נוספת
2 של הנאשם שאמר לה שיש לה "שפתיים חושניות". לטענת המאשימה, משלנאשם ניתנה הזדמנות להתגונן
3 גם בענין התבטאות זו, יש להרשיעו בעבירת הטרדה מינית גם בגינה.

4
5 בתשובתו לכתב האישום הכחיש הנאשם את המיוחס לו וטען כי רקנשֶׁק על לחיה של לי, ללא כל כוונה
6 מינית, משרצה להביע בפניה את הערכתו ותודתו על כי נשאה בעיקר נטל ההכנות של מסיבת יום הולדתו ה-
7 60.

8
9 מהודעותיה של לי במשטרה עולה כי זו לא חפצה כלל להגיש תלונה נגד הנאשם, וכי זומנה לחקירה בעל
10 כורחה לאחר ששמה עלה בשיחת טלפון אנונימית למשטרה, בה סופר כי לי הוטרדה על ידי הנאשם. הגם
11 שבהודעותיה במשטרה לי לא הכחישה כי הנאשם חיבק אותה, היא ציינה שלא ראתה בחיבוקים הטרדה.
12 אט אט הוסרו המחיצות וטיפין טיפין גוללה לי את אשר אירע לה בלשכת הנשיא. בתחילה סיפרה על חיבוק
13 יום ההולדת שהיה "חזק" וכי הנאשם הצמיד ראשו לצווארה ורחרח אותה, לאחר מכן הזכירה חיבוק נוסף
14 שהתרחש אחרי חיבוק יום ההולדת, אם כי לא היתה ודאית לגביו, וכן ציינה התבטאויות של הנאשם כלפיה
15 בעלות אופי חריג.

16
17 המאשימה וכמוה ההגנה, ייחסו חשיבות יתרה לאופן התפתחות גרסתה, משזו מסרה ארבע הודעות ואף
18 הוסיפה פרטים מהותיים נוספים על האמור בהן, במפגשי רענון בפרקליטות. אולם, בעוד שהמאשימה ראתה
19 בכך ביטוי לרתיעתה המפורשת של לי מתיוגה כמתלוננת, המעצימה את אמינותה, ביקשה ההגנה ללמוד
20 מכך על השפעת החוקרים והפרסומים בתקשורת על דבריה של לי, שהביאו להחרף ולעבות את תיאוריה.
21 אנו לא מצאנו כל פסול בהתפתחות הגרסה, מש-לי הסבירה, חזור והדגש, כי לא רצתה כלל להתלונן נגד
22 הנאשם וכי לא רצתה להרע לו. משהבינה לי כי בידי החוקרים מצוי המידע אותו היא מבקשת להסתיר, היא
23 פתחה את סגור לבה, וטפח אחר טפח חשפה את אשר אירע לה.
24 מדובר בהתנהגות אופיינית לנפגעת עבירת מין ולא מצאנו בה כל דבר חריג, או כל דבר שיש בו כדי לפגום
25 במהימנות לי.

26
27 בבית המשפט סיפרה לי כי בצהרי היום בו נערכה לנאשם מסיבת יום הולדתו, נכנסה ללשכתו כדי למסור לו
28 עדכון אחרון, שאז שאל אותה הנאשם אם לא מגיע לו חיבוק לכבוד יום הולדתו, ניגש אליה וחיבקה
29 "כשהוא עוטף אותי והוא מצמיד אותי והראש שלו היה מונח פה, בכיוון הצוואר שלי". לי הדגימה את אופן
30 החיבוק, כשהיא מראה שהנאשם חיבק אותה חיבוק פנים אל פנים, כשידיו מאחורי גבה והוא מצמיד אותה
31 אליו. עוד העידה כי חשה שהנאשם מרחרח את צווארה כשהיא, מצידה, קפאה על מקומה וידיה לצדי גופה.
32 לי יצאה מהלשכה נסערת ופרצה בבכי.

33 עוד סיפרה לי כי הרגישה שהנאשם בוחן את תנועותיה ומביט בה בצורה מינית. למשל, כאשר ביקש ממנה
34 לסדר מגירה שנמצאת בשולחנו, כל זאת בשעה שהוא יושב בכיסאו בסמוך מאוד למגירה. לדבריה, בעת
35 שרכנה למגירה ראתה שפניו מופנות אליה והרגישה שהוא מסתכל לעברה, ולכן אמרה לו שתסדר את
36 המגירה מאוחר יותר.

37 לי סיפרה שהנאשם אמר לה שיש לה "שפתיים חושניות" והסבירה כי נמנעה מלספר במשטרה על אמירה זו
38 משהבינה את האופי המיני הטמון בה והיות שלא רצתה להיות מתלוננת.

- 1 בעדותה התגברה לי על רתיעתה לספר על החיבוק הנוסף, ואמרה: **"זה היה חיבוק, שהוא הצמיד את החלק**
 2 **העליון אלי, והראש לא היה, זאת אומרת ממש רק חיבוק"**, **"אמרתי שהיה עוד פעם אחת בוודאות" וכן:**
 3 **"אני זוכרת שהיה עוד חיבוק אחד בוודאות"**. (עמ' 267 לפרוטוקול)
 4 התפתחות גרסתה של לי בכל הנוגע לחיבוק הנוסף, תואמת את התפתחות גרסתה הכללית, עת בתחילת
 5 הודעותיה במשטרה היא נקטה הכחשה כללית, כאשר אט-אט מסרה פרטים נוספים עד להינתן גרסה מלאה.
 6 בעדותה בבית המשפט כבר מופיעה גרסה מלאה על פרטיה ונסיבותיה.
 7
 8 גרסתה של ל באשר לחיבוק יום ההולדת נתמכה בעדותו של נהג אשת הנאשם, מ. ש., אשר במועד הנטען,
 9 בשעות אחר הצהריים, המתין בלשכת הנאשם במטרה להסיע את לי לאירוע יום ההולדת בהרצליה. מ.ש.
 10 הבחין כי בצאתה מחדרו של הנאשם היתה לי לחוצה, מתוחה, נסערת ומפוחדת וסיפרה, כשהיא דומעת, כי
 11 הנאשם **"חיבק אותה ונשען לה על הצוואר"**.
 12 בין היתר, סיפר מ.ש. כי לאחר חקירתו במשטרה נשלחה אל מקום עבודתה של אשתו מעטפה ובה שתי
 13 תמונות בהן הוא נצפה יחד עם לי ומהן ניתן להבין כי יש לו עמה קשר מעבר לקשרי עבודה, ולא היא. הוא
 14 ציין כי התמונות צולמו במסגרת טיול של צוות עובדי בית הנשיא, כאשר תמונתו ותמונת לי נגזרו מתוך
 15 התמונה הכוללת, ומאחר והתמונה צולמה בבריכה, נוצר הרושם לפיו היחסים בינו לבין לי אינם יחסים
 16 חבריים בלבד.
 17 מאן דהוא לא רווה, ככל הנראה, נחת מדבריו של מ.ש.
 18 עדותו של מ.ש. הותירה עלינו רושם מהימן והיא תומכת בגרסתה של לי, באשר היא מתעדת הן את מצבה
 19 הנפשי הנסער והן את תלונתה המיידית בפניו.
 20
 21 גרסתה של לי אף חוזקה בעדותה של ציונה רוזנטל שבתקופה הרלוונטית לאישום כאן, שימשה בתפקיד
 22 עוזרת אישית לרעיית הנשיא.
 23 ציונה העידה כי ביום הולדתו ה-60 של הנאשם, היתה בלשכתה כאשר הדלת נפתחה ו-מ.ש. ו-לי נראו לה
 24 מאוד **"מופתעים"** ולא **"כתמול שלשום"**. לי סיפרה לה **"שהנשיא ביקש ממנה נשיקה או שהוא נשק לה על**
 25 **הצוואר"**; וניכר בה כי היתה **"נסערת"**, **"מבוהלת"**.
 26 גם ציונה, כמו מ.ש., היתה עדה לסערת נפשה של לי מיד לאחר התרחשות חיבוק יום ההולדת, ושמעה תלונה
 27 מיידית מפיה על המעשה שעשה בה הנאשם, ובכך חשיבות עדותה.
 28 גרסתה של לי קיבלה חיזוק נוסף בעדותה של חברתה י.ב.א., אליה טלפנה עוד באותו היום כשהיא נסערת
 29 כולה, וסיפרה לה כי הנאשם חיבק אותה והניח את ראשו על כתפה, וכן בעדות חברתה א.ע., אשר אף לה
 30 סיפרה לי בסמוך מאד לאירוע על התרחשותו של **"לא סתם חיבוק"** כי אם **"חיבוק עוטף בחוזקה"**.
 31 ואם לא די בכך, זכתה גרסת לי לתמיכה נוספת בעדות אביה לפיה בתו סיפרה לו, כשהיא נסערת כולה, כי
 32 הנאשם חיבק אותה וכי בזמן השיחה עמו היתה **"בעצבים, בפאניקה ובלחץ"**.
 33 עוד שמענו מפיו כי לאחר שהפרשה נחשפה הונחה בתיבת הדואר של דירתם הקודמת מעטפה חומה, ללא
 34 בול או כתובת אלא רק עם שם משפחה ובתוכה אותו תצלום של לי עם מ.ש. בבריכה.
 35 נזכיר שגם מ.ש. חווה אירוע דומה.
 36
 37 למעלה מן הצורך, תמכה התביעה את עדותה של לי גם בעדותן של העדות נ.ר.; נ.א. והמתלוננת ה שהעידו
 38 על מעשים דומים; הגם שעדותה של לי היתה איתנה ולא נזקקה לאדנים תומכים נוספים, הרי שבהחלט

- 1 ניתן ללמוד מעדותן של נ.ר. ו-נ.א. והמתלוננת ה על נוהגו של הנאשם לחבק את העובדות הצעירות הכפופות
2 לו בחיבוקים חריגים.
- 3 מ-נ.א. שמענו כי חיבק אותה ביום הולדתו. לאחר שסירבה לתת לו נשיקה, אף שאל אותה מה תעשה אם
4 יגיע לחדרה במלון, שאלה בעקבותיה ביטלה את השתתפותה בכנס בו עמדה ליטול חלק.
- 5 גם העדה נ.ר. היתה תחת מרותו של הנאשם, וסיפרה לבית המשפט על שני חיבוקים שחיבק אותה הנאשם.
6 חיבוק אחד צידי ליד החלון וחיבוק נוסף, הפעם חזיתי, עת חזר מחו"ל. הנאשם אף התקשר לביתה בשעות
7 הערב הציג עצמו כ'משה' והציע לבוא לבקרה.
- 8 עדויות אלו, לא זו בלבד שהן מחזקות את גרסתה של ל', הן אף משליכות אור על כוונותיו של הנאשם,
9 וסותרות את טענתו בדבר חיבוק תמים ואקראי.
- 10 גרסתו של הנאשם במשטרה היתה:
- 11 **"נישקתי אותה בלחי עם הידיים על הכתפיים שלה, לא היתה לכך שום משמעות מינית... פשוט נשיקה**
12 **בלחי שביטאה הערכה ותודה..."**
- 13 בעדותו בבית המשפט ובשונה מהתיאור שבהודעתו, השמיט הנאשם את עובדת הנחת ידיו על כתפי ל',
14 והעביר את מרכז הכובד לעבר 'תיאור האווירה' – שלדבריו היתה משוחררת, הוא היה נלהב ונרגש מעצם
15 האירוע שעמד להתרחש, ו-ל' היתה מחויכת ובמצב רוח טוב, הן לפני החיבוק והן לאחריו כשיצאה
16 מהלשכה, תוך שהוא מתאים דבריו להודעת ל' כי חייכה במבוכה.
- 17 הנאשם הכחיש נמרצות את האמירה "שפתיים חושניות" והדגיש כי: **"הביטוי הזה מעולם ב- 64 שנות חיי**
18 **לא יצא מפי מעולם"**.
- 19 הנאשם אף שלל הנחת ראשו על צווארה של ל' וחזר והדגיש כי נישק אותה על לחיה: **"המונח הזה... לא**
20 **היה ולא נברא, אני ניגשתי אליה נישקתי אותה בלחי. היא טיפה גבוהה ממני בזה נגמר העסק"**. כאשר
21 באמירה אחרונה זו ניתן להבין שהנאשם מבקש לרמוז שיכול להיות שבשל הפרשי הגובה ראשו הגיע עד
22 לצווארה של ל', וכך נוצרה שם נגיעה.
23
- 24 לשאלה אם רחרח את ל' השיב הנאשם לשאלת בא כוחו, תוך שזה האחרון שם את הדברים בפיו: **"אני**
25 **נושם לפעמים"**. כרומז, שאם ל' חשה ברחרוח על צווארה, הרי שיתכן שנשם ו-ל' סברה בטעות ש'רחרח'
26 אותה.
- 27 בהמשך עדותו אישר הנאשם קיומו של חיבוק, אולם הוסיף לו אלמנטים האמורים להצביע על הסכמת ל'
28 לחיבוק, וכדבריו: **"אני קם, והיא כבר היתה בדרך לדלת, היא מסתובבת, היא חוזרת אלי, מחייכת, אני**
29 **ניגש אליה, מחבק אותה, מנשק אותה בלחי, אומר לה שוב תודה והיא יוצאת מחייכת עם מצב רוח טוב"**.
- 30 הנאשם לא זכר קיומו של חיבוק נוסף, אולם לא שלל את האפשרות לכך.
31 באשר לאירוע המגירה, בעוד שבחקירה במשטרה לא זכר את קיומו, הרי בעדותו תיאר את האירוע ושיווה
32 לו נופך שגרתי ותמים.
- 33 גרסתו של הנאשם, אשר הצטיינה בעמימות ובאי זיכרון, לא עלתה לכדי תיאור מגובש, וממילא לא ניתן
34 להשתית עליה כל ממצא.
35
- 36 ההגנה ביקשה שלא להאמין לגרסת ל' לאור כבישת הגרסה, אולם אנו לא מצאנו כל ממש בטענה זו משנחה
37 דעתנו כי ל' לא הגיעה למשטרה מיזמתה, אלא בעל-כורחה. ל' חשפה את סיפורה רק משנודע לה כי בידי
38 המשטרה מצוי המידע אותו היא מבקשת להסתיר, מה גם שהכבישה במקרה דנן פועלת לחובת הנאשם
39 משהיא שוללת קיומו של מניע עלילתי מצד ל', ומעידה על חוסר רצון מצדה לפגוע בנאשם. בעת האירוע, ל'

היתה אישה צעירה כבת 25 שאהבה את מקום עבודתה והבינה כי הגשת תלונה על ידה נגד הנאשם, תביא	1
בהכרח להפסקת עבודתה, ותגרור אותה למערבולת אליה העדיפה לא להיכנס.	2
ל' גם חסה על הנאשם והתרגשה מכך שפרץ בבכי בפניה ונראה לה, כהתבטאותה, כ"שבר כלי".	3
לטעמנו, אף שהדברים מעולם לא נאמרו על ידה באופן מפורש וברור, ל' גם חששה מהנאשם ורום מעמדו.	4
צפיה בדיסקים שתיעדו את חקירתה לא מותרים ספק באשר לחששה הברור מפני הנאשם. חשש זה נחשף	5
ביתר-שאת בתגובתה של ל' לאחר שיחת השיבוש, נשוא האישום הרביעי, בהימלטותה לחניית בית הנשיא	6
וחיפושה אחר מקום מסתור בין המכוניות החונות.	7
ההסברים, כפי שפורטו לעיל, לכבישת הגרסה, יש בהם כדי להניח את דעתנו, ואיננו רואים באי הגשת תלונה	8
מיידית על-ידי ל' משום כבישה הפוגמת באמינות הגרסה, או ממעיטה ממנה.	9
באותה מידה לא מצאנו ממש בטענת העלילה וכן בטענה לפיה הושפעה ל' ע"י גורמים זרים להחרף	10
ולקצין את עדותה. מה גם שטענה זו אינה מתיישבת עם אמירת הנאשם לפיה "יש לי רק מלים חיוביות	11
להגיד עליה" .	12
	13
ובאשר לחיבוק הנוסף - חיבוק זה, אשר במהלך חקירתה של ל' במשטרה עלה כפליטת פה ו-ל' טענה לאי	14
זכירתו, הפך לאחר עדותה בבית המשפט לודאי, ואיננו מטילים ספק בדבר התרחשותו.	15
לא זו בלבד שהוכח קיומו של החיבוק הנוסף, אלא שבפני בית המשפט הובא גם תיאורו, אשר דמה לחיבוק	16
יום ההולדת, למעט הנחת הראש על צווארה של ל' ורחרוחה.	17
אף למדנו על מועד התרחשותו של החיבוק הנוסף, שהתרחש לאחר חיבוק יום ההולדת.	18
בניגוד לעמדת ההגנה, הפרטים שמסרה ל' הינם מספקים על מנת לקבוע את אופיו של החיבוק הנוסף	19
ולהכריע בשאלה אם הוא עולה לכדי עבירה, אם לאו.	20
בהינתן העובדות הבאות: החיבוק הנוסף נעשה במסגרת "התייחסויותיו" של הנאשם ל-ל', כאשר	21
ההתייחסות הראשונה מתבטאת באמירה "שפתיים חושניות", ההתייחסות השניה - בחיבוק יום ההולדת,	22
וההתייחסות השלישית - במסגרת החיבוק הנוסף, ובהינתן העובדה בדבר קיום יחסי עבודה בין הנאשם	23
לבין ל' כאשר החיבוקים נעשו בלשכתו תוך ניצול מרות - הרי שיש לקבוע כי החיבוק הנוסף נחשב	24
ל"התייחסות חוזרת" שהופנה ל-ל' והתרכזה במיניותה.	25
התביעה היתה מופטרת מלהוכיח כי ל' הראתה לנאשם כי איננה מעוניינת בחיבוק הנוסף, לאור הוראת	26
סעיף 3(א)(6) לחוק למניעת הטרדה מינית, הקובע כי בהינתן יחסי עבודה וניצול מרות, ההטרדה המינית	27
תיחשב ככזו "גם אם המוטרד לא הראה למטריד כי אינו מעונין בהצעות או בהתייחסויות האמורות" .	28
מכל האמור לעיל עולה, כי הנאשם אכן חיבק את ל' חיבוק נוסף ומשעשה כן, כשל בעבירת הטרדה מינית.	29
	30
התביעה לא מסתפקת בעתירתה להרשיע את הנאשם בגין חיבוקיו את ל', והיא מבקשת מבית המשפט	31
להרשיעו בעבירת הטרדה מינית, גם בגין מקבץ התבטאויות בעלות אופי מיני אותן אמר ל-ל' בהזדמנויות	32
שונות.	33
את אמירותיו של הנאשם ל-ל' חילקנו לשני חלקים: החלק האחד-כולל את האמירות:	34
"את חמודה או צביטה בלחיי", "התגנדרת היום", "נו מה עם חבר", "עיניים יפות", "מה עשית במוצ"ש",	35
ואשר ל' עצמה לא ראתה בהן הטרדה, ואף אנחנו לא מצאנו בהן כל פסול.	36

- 1 החלק השני מתבטא באמירה "שפתיים חושניות", אשר נאמרה ל-ל' עת ישבה עם הנאשם בלשכתו ועבדה
2 עמו עד שעה מאוחרת. באמירה זו, להבדיל מן האחרות, ראתה משהו מטריד. ל' זכרה כי אמירה זו נאמרה
3 לה בתקופה שקדמה לחיבוק יום ההולדת.
- 4 האמירה "שפתיים חושניות" שונה, לכאורה, במהותה מהאמירות האחרות משהמילה "חושנית" נתפסת
5 בעיני המתבונן מן הצד, האדם הסביר, כמילה השייכת לתחום האינטימי.
- 6 יחד עם זאת, עדיין יש לבחון את ההקשר בו נאמרה, והאם היא מהווה ישות עצמאית בעלת כוח חיות
7 משלה, המצמיחה עבירה, או שמא היא מהווה רק נסיבה המשליכה על פרשנות מעשים שנעשו אחריה.
8 בעדותה של ל' לא ניתן מענה מספק באשר לנסיבות האמירה, באיזה הקשר ועל מה שוחחו היא והנאשם
9 באותה עת. יתרה מכך, ל' העידה כי מדובר באמירה בודדת שלא לוותה באמירה נוספת או במעשה נוסף, וכי
10 האמירה לא נאמרה לה במעמד החיבוקים, כי אם בתקופה שקדמה למסיבת יום ההולדת.
- 11 ההשלכה המעשית שיש ליתן, איפוא, לאמירה זו, מתבטאת בכוחה הפרשני ביחס למעשים שנעשו על ידי
12 הנאשם לאחר מכן, ובהבהרת הנסיבות בהן נעשו אותם המעשים.
13
- 14 וחזרה לחיבוק יום ההולדת:
- 15 בגין חיבוק זה מואשם הנאשם בעבירה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין שזו לשונו:
- 16 **"העושה מעשה מגונה באדם בלא הסכמתו אך שלא בנסיבות כאמור בסעיפים קטנים (א) (ב) או (ג), דינו**
17 **– מאסר שלוש שנים".**
- 18 סעיף 348(ו) מגדיר מהו מעשה מגונה, וזו לשונו:
- 19 **"בסימן זה, "מעשה מגונה" – מעשה לשם גירוי, סיפוק, או ביזוי מיניים".**
- 20 להתגבשות העבירה שבסעיף 348(ג) נדרשת הוכחתם של שלושה יסודות: יסוד ביצוע המעשה המגונה, יסוד
21 העדר הסכמה מצד המוטריד או המוטרדת וכן מודעותו של המטריד להיעדר ההסכמה כאמור, או עצימת
22 עיניו. בנוסף לשלושת היסודות שמנינו לעיל, נדרשת התביעה להוכיח גם קיומה של מטרה ספציפית, דהיינו,
23 אחת מהשלוש הנקובות בסעיף 348(ו) לחוק: גירוי מיני או סיפוק מיני או ביזוי מיני.
24
- 25 בהכרעת הדין פירטנו בהרחבה מדוע הגענו לכלל מסקנה כי הוכחו כדבעי שלושת היסודות הנדרשים, ולא
26 נחזור על כך. נציין רק כי לא מקובלת עלינו הטענה כי ל' הסכימה לחיבוק. לכל היותר הסכימה לחיבוק
27 רעים תמים, ולא לחיבוק ארוטי. שפת גופה של ל' היתה ברורה. שיתוק וקיפאון יכולים בהחלט ללמד על אי
28 הסכמה. מתגובה קפואה זו יכול היה הנאשם להבין כי החיבוק אינו לרוחה. למצער, הנאשם עצם עיניו מפני
29 אי הסכמתה. במלים אחרות, **"חשד באופן ממשי שהמוטרדת אינה מסכימה למעשיו אך נמנע מבדיקת**
30 **המצב לאשורו והמשיך במעשיו".**
- 31 נותר, איפוא, לברר האם מעשה הנאשם נעשה לשם מטרה ספציפית, אחת מאלה המנויות בסעיף 348(ג) –
32 גירוי מיני, סיפוק מיני, או ביזוי מיני.
- 33 בהכרעת הדין ניתנה גם לשאלה זו תשובה חיובית.
- 34 משעל היסוד הנפשי ניתן ללמוד מעצם המעשה וממכלול הנסיבות שהוכחו, ומשקבענו כי קדמה למעשה
35 דכאן התבטאות קודמת של הנאשם כלפי ל' בענין "שפתיים חושניות", ומשהחיבוק המצמיד והנחת ראשו
36 של הנאשם בשקעוררית צווארה של ל' והרחתה מהווים מעשה המתאפיין במיניות, ניתן לקבוע כי המטרה
37 מאחורי עשיית המעשים היתה גירוי מיני.
38
- 39 **החלטנו איפוא, להרשיע את הנאשם במעשה מגונה וכן בעבירת הטרדה מינית.**

האישום הרביעי

1 גם העבירות המיוחסות לנאשם באישום הרביעי בוצעו, עפ"י הנטען, כנגד המתלוננת לי מן האישום השלישי.
2
3 אישום זה מתמקד בשיחה שקיים הנאשם עם לי ביום 28.9.2006 ביחידות בלשכתו, ואשר זכתה לכינוי
4 **"שיחת השיבוש"**. על פי הנטען בכתב האישום, במהלכה של שיחה זו שאל הנאשם את לי האם נחקרה
5 במשטרה בענין "חיבוק יום ההולדת", ובכך ביקש להשפיע על גרסתה, ולתאם עמה את גרסתו לכשייחקר
6 במשטרה.

7 בתום השיחה ביקש ממנה הנאשם לשמור בסוד דבר קיומה ביניהם.
8 בגין האמור, מיוחסות לנאשם עבירת הטרדת עד, לפי סעיף 249 לחוק העונשין, וכן עבירת שיבוש מהלכי
9 משפט, לפי סעיף 244 לחוק.

10
11 הנאשם הודה בקיום שיחה עם לי ביום 28.9.2006 אך כפר כי ידע באותה עת על חקירתה של לי במשטרה
12 בענין "חיבוק יום ההולדת", וטען כי השיחה עם לי נסבה על פניות עיתונאים אליה, ולא על חקירתה
13 המשטרית.

14 וכך תיארה ל את השיחה בחקירתה במשטרה:

15 **"הוא ביקש ממני לדבר איתי. נכנסתי אליו ללשכה, ואז הוא התחיל לדבר איתי בלחש, הוא אמר לי, הוא**
16 **שאל אותי, באמירה שהוא כבר יודע, היית בחקירה שניה, שמעתי שהיית בחקירה שניה."** ושאל האם
17 נחקרה לגבי **"האירוע של ה- 25 בדצמבר, ביום ההולדת שלי?"**

18 לאור חששה שהשיחה ביניהם מוקלטת, השיבה לי לנאשם בהבעת פנים המסמנת שלילה, אלא שהנאשם לא
19 הסתפק בכך והמשיך לדבר בנושא: **"אז הוא אמר לי אני, תראי אני, אני חיבוקתי אותך ונתתי לך נשיקה**
20 **כאות הערכה על העבודה הקשה שעשית, בתקופה שעבדת כל כך קשה...אני רק צריך לדעת כדי שאם**
21 **ישאלו אותי. והוא אמר, לי זה היה נשמע כאילו תגידי לי כדי ש..."**

22 בתום השיחה וכשעמדה לצאת מהחדר סימן לה הנאשם בתנועות ידיים כמבקש לומר שתשמור את השיחה
23 ביניהם בסוד.

24
25 לי סיפרה כי היתה מזועזעת מן השיחה שכן רק היא והחוקר היו אמורים לדעת שנחקרה במשטרה בפעם
26 השניה וכי חקירה זו נסבה על חיבוקי הנאשם. לי יצאה בוכייה מלשכת הנאשם, נמלטה לחניית המשכן
27 וכשהיא מוצאת מסתור בין שתי מכוניות חונות, התקשרה לאביה כי וביקשה כי יגיע במהירות ויקחנה
28 הביתה.

29
30 לי שללה נחרצות את גרסת הנאשם לפיה שוחח עמה על פניות עיתונאים אליה, שכן באותה עת כלל לא
31 התקשרו אליה עיתונאים, והפניה היחידה שנעשתה אליה עם פיצוץ הפרשה היתה מצד העיתונאית
32 אהרונוביץ, והיא ניתקה את השיחה ולא דברה עמה.

33 דבריה של לי בעניין פניית העיתונאית אהרונוביץ אושרו במלואם ע"י זו האחרונה.

34 לי נחקרה חקירה נגדית ארוכה, מתישה וצולבת על ידי באי כוחו של הנאשם, ועמדתה לעניין שיחת השיבוש
35 נותרה כשהיתה, ולא נתגלו בה כל פרכות.

36 עדותה של לי נתמכה בעדות אביה שסיפר כי בערב יום הכיפורים בשנת 2006 קיבל שיחת טלפון מ-לי
37 שהתקשרה אליו, אמרה לו שאינה יכולה לדבר וביקשה ממנו לחזור אליה לטלפון הנייד האישי שלה.

- 1 משהתקשר אליה סיפרה לו ל' כי היא מסתרת בין שני כלי רכב במגרש החניה שבבית הנשיא וכי היא
2 פוחדת מכיוון שהנאשם קרא לה ללשכתו ושאל אותה מה היה בחקירה.
- 3 לא התעלמנו מהבדלי הגרסאות בין ל' לבין אביה באשר לתוכן המלל שהוחלף בין הנאשם ל-ל', באשר ל'
4 העידה כי המלל בשיחה בא בעיקר מצדו של הנאשם, כשמצדה התנהלה השיחה בפנטומימה ובהבעות פנים,
5 ומכל מקום לא כללה את הפרטים הנוספים עליהם העיד אביה, אולם הבדל זה, אין בו כדי לפגום במהימנות
6 גרסתו של האב ובאמינותו, גם לא במשקלה, שכן ליבת עדותו באשר לפרטים המהותיים שמסרה לו בתו,
7 אינה שונה במהותה מהדברים שמסרה ל' הן בעדותה והן בהודעתה, ודבריו מהימנים עלינו חרף השוני
8 בגרסאות.
- 9 עובדת קיומה של שיחה מ-ל' לאביה לאחר שיחת השיבוש נתמכת בעדותה של ציונה רוזנטל, אשר אישרה כי
10 פגשה את ל' כשהיא מסתרת בחצר בית הנשיא, וכולה נסערת, ושמעה ממנה כי הזעיקה את אביה. הגם
11 שיחסה בטעות את סערת הנפש לזימונה של ל' לפרקליטות, שעה ש-ל' זומנה לפגישה זו ואין על כך מחלוקת,
12 רק במועד מאוחר יותר.
13
- 14 הנאשם אישר כי דיבר עם ל' ביום 28.9.2006 בנסיבות שזו תיארה אותן בעדותה, אך לדבריו הוא דיבר עמה
15 על התחקיר העיתונאי ועל עיתונאים שמתקשרים אליה, ולא ידע כלל כי ל' נחקרה במשטרה, וכדבריו: "לא
16 דיברתי איתה כלל על חקירה משטרתית רק על התחקיר העיתונאי, אני חוזר כנראה שהיא היתה. לא
17 ידעתי את זה. כנראה שהיא היתה בחקירה משטרתית... לכן ייחסה את הדברים בטעות אני בכל אופן לא
18 ידעתי שהיא היתה בחקירה משטרתית. ממילא לא יכולתי לייחס את זה...". לדבריו, אמר ל-ל' כך: "אני
19 אומר ל' ממשיכים להציק לך? אני רואה אותה מרוגשת כפי שלא ראיתי אותה אף פעם, אני מודה, נסערת
20 אפילו הפעם. יותר, אני רואה אותה נסערת, היא לא מדברת אני אומר לה."
21 ריבוננו של עולם, מה עושים מחיבוק תמים ונשיקה של תודה ביום ההולדת למי שעבדה כל כך קשה...בזה
22 מסתיימת השיחה...".
- 23 במחלוקת שבין ל' לבין הנאשם, כאשר ל' טוענת כי הנאשם דיבר אתה על החקירה השניה במשטרה
24 והנאשם טוען כי שוחח עמה על הצקותיהם של עיתונאים, אנו מעדיפים את גרסתה של ל' בהיותה מהימנה,
25 הגיונית ונתמכת בראיות נוספות, דברי אביה ודברי ציונה, כשמנגד, גרסת הנאשם לבשה ופשטה צורה ולא
26 התיישרה עם שורת ההיגיון והראיות שהובאו.
- 27 גרסתה של ל', הן בהודעותיה במשטרה והן בעדותה בבית המשפט, היתה גרסה עקבית, קוהרנטית ולא
28 נתגלו בה פירוכות או סתירות. ל' תיארה את שיחת השיבוש בזהירות ובצמצום כאשר לצד התיאורים
29 העובדתיים, תיארה גם את תחושותיה במהלך האירוע ולאחריו, תחושות שתאמו את תוכן השיחה שתוארה
30 על ידה.
- 31 מצפיה בחקירתה של ל' במשטרה ניתן להתרשם כי ל' חשה באי נוחות רבה מהתנהגותה, שכן בה בשעה
32 שהיא ישיבה והקשיבה לנאשם כאשר זה האחרון תינה את צרותיו בפניה ושיתף אותה במצוקותיו בעקבות
33 הפרשה, תוך שהיא מתארת אותו כ"שבר כלי", היא מסרה הודעות במשטרה שיש בהן כדי לסבכו. הצער הכן
34 שחשה ל' על הנאשם אינו מתיישב עם עדות שקרית ועם עלילה.

- 1 גם תגובתה החריפה של ל לדברי הנאשם אינה מתיישבת עם שיחה אודות הצקות מעיתונאים. ל' נבהלה
2 מאד מדברי הנאשם אשר הבהירו לה כי אין דבר שנעלם מעיניו ומאוזניו, והיא הגיבה בהתאם. הדעת נותנת
3 שלו אכן שאל הנאשם את ל' על פניות עיתונאים, היא לא היתה מגיבה בתגובה כה קיצונית.
4
- 5 זאת ועוד, בהודעתו במשטרה מסר הנאשם גרסה שונה ולפיה נושא השיחה שלו עם ל' היה בענין א' מבית
6 הנשיא ולא הזכיר כלל את עניין "חיבוק יום ההולדת". זהו אינו ההבדל היחידי בגרסאותיו של הנאשם, שכן
7 בעדותו בבית המשפט הקדים הנאשם את תיאור מצבה הנפשי הנסער של ל' לשיחתו עימה, מתוך כוונה
8 לנתק את הקשר הסיבתי שביניהם. רוצה לומר, ל' היתה נסערת **עוד לפני** השיחה עמו ללא שום קשר לשיחה,
9 כך שלא ניתן להתבונן על מצבה הנפשי בעקבות השיחה כחיזוק לעדותה בפנינו.
10 למותר לציין כי בהודעתו במשטרה אין כל זכר לטענה זו.
- 11 שינוי גרסה נוסף מטעם הנאשם מתבטא באמירתו לפיה לאחר שהבחין בסערת רוחה של ל', הוא פנה אליה
12 כמבקש להרגיעה... "אני אומר לה ריבונו של עולם מה עושים מחיבוק תמים ונשיקה של תודה ביום
13 הולדת...". לא עוד גרסה מול גרסה הסותרות זו את זו כהודעתו במשטרה, אלא הפעם מאשר הנאשם כי
14 השיחה עסקה **בחיבוק ובנשיקה ביום ההולדת** אם כי בתוספת הסתייגות לפיה ל' כנראה טעתה בהבנת
15 דבריו, שכן התכוון באמירתו זו להתייחסות העיתונאים לאותם חיבוק ונשיקה, ולא לחקירה משטרית.
16 אלא שגם טענה זו עומדת על בלימה.
- 17 נחה דעתנו כי טרם קיום השיחה הנ"ל, לא היה כל פרסום בעיתונות בעניין חיבוק יום ההולדת.
18 המקום היחיד בו הוזכר החיבוק - היה חקירתה של ל' במשטרה ביום 18.9.2006. מי שידע, אפוא, על תוכן
19 אותה חקירה היו רק ל' וחוקר המשטרה רונן. לעיתונות טרם היה מידע בעניין זה, ומכל מקום הנאשם לא
20 הציג כל פרסום עיתונאי ממנו יכול היה להסיק כי עיתונאים מטרידים את ל' בנושא "חיבוק יום ההולדת".
21 נתון זה שומט את הקרקע מתחת לבסיס הטענה לפיה שוחח הנאשם עם ל' על חיבוק יום ההולדת בהקשר של
22 פרסומים עיתונאיים.
23
- 24 בהינתן הקביעה כי הנאשם ידע כי ל' נחקרה בחקירה שנייה בנושא חיבוק יום ההולדת, הרי שגם לפי עדותו
25 שלו לפיה רק אמר לה "ריבונו של עולם מה עושים מחיבוק תמים ונשיקה של תודה ביום הולדת", עולה
26 כוונתו לשבש את ההליך החקירתי המתנהל נגדו באמצעות השפעה על ל', שכן בדבריו אלו מציג הנאשם ל-
27 ל' את גרסתו שלו באשר לאופן התרחשות האירוע ולאופיו, אף ניתן לראות בדבריו הצעה לאימוץ התיאור
28 המועלה על ידו.
- 29 בהתנהגותו זו ביקש הנאשם לפגוע בקיומו של הליך שיפוטי/חקירתי קיים.
30 מעשיו של הנאשם משכללים הן את עבירת שיבוש מהלכי משפט והן את עבירת הטרדת העד, שכן מרגע
31 שהנאשם ידע כי ל' נחקרה במשטרה, היה עליו להימנע מלשוחח עימה בנושא החקירה, ולבטח שלא לבקש
32 ממנה לספר לו מה אמרה במשטרה, ודאי שלא להצביע בפניה על גרסתו שלו לאירוע.
33
- 34 יחד עם זאת, מאחר והמעשה עצמו, דהיינו שיחת השיבוש, מהווה את התשתית העובדתית גם לעבירת
35 הטרדת עד, וגם לעבירת שיבוש מהלכי משפט, לא מצאנו לנכון להרשיעו, בנוסף לעבירת השיבוש גם
36 בעבירת הטרדת עד, משזו נבלעת בראשונה.
37
38

החלטנו איפוא, להרשיע את הנאשם בעבירת שיבוש מהלכי משפט.

סוף דבר

פה אחד אנו מרשיעים את הנאשם בעבירות כדלקמן:

אישום הראשון – שתי עבירות אינוס לפי סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, ועבירת מעשה מגונה בכוח, לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(1), לפי החוק כנוסחו בעת הרלוונטית.

אישום השני – עבירת הטרדה מינית לפי סעיף 3(א)(4) ביחד עם סעיף 3(א)(6)(ג) וסעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1988.

אישום השלישי – עבירת מעשה מגונה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, ועבירת הטרדה מינית, לפי סעיף 3(א)(4) ביחד עם סעיף 3(א)(6)(ג) וסעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1988.

אישום הרביעי - עבירת שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

ניתן ביום כ"ג טבת תשע"א, 30.12.2010.

- סוף -